

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I OFICINES
PASSEIG DE GRÀCIA, 34, BAIXOS. — TELÈF. 1451-A.

BARCELONA, dimarts, 6 de febrer de 1923

TALLERS D'IMPRESSA
CARRER DE BARBARA, 41 I 43. — TELÈF. 1816

EDITORIAL

La feta de Guillem Tell

Tenim Guillem Tell alcalde. I alcalde de R. O. No es tracta de cap invenció humorística. És una notícia completament exacta. Guillem Tell ha estat nomenat pel Govern espanyol alcalde de la catalana ciutat de Sant Feliu de Guíxols.

Oh la ironia d'una coincidència de noms! Aquest Guillem Tell és l'heroi de la llibertat suïssa. És un personatge més modest. El Guillem Tell alcalde és un regidor republicà radical, que a més és deia autonomista. El republicanisme, el radicalisme i l'autonomisme del Guillem Tell empordanès han caigut lamentablement amb l'acceptació de la vara que uns cànecs monàrquics i espanyolistes li han posat a les mans.

El cas té una gran importància per a la política local de Sant Feliu. Informes fidedignes ens permeten d'assegurar que la persona designada pel Govern no reuneix cap de les condicions exigibles a un primer magistrat municipal. Però aquest aspecte de la feta de Guillem Tell no és el que volem tractar. Ens interessa més l'aspecte general català, que ofereix aquest nomenament d'alcalde de Reial ordre.

No és la primera vegada que homes pertanyents als partits antimonàrquics han claudicat de lurs idees davant la temptació d'una vara. Motius de vanitat personal o motius d'interès localista han portat alguna vegada que altra rellicades d'aquesta mena. Però actualment el cas esdevé més greu, perquè hi ha plantejat a diverses poblacions catalanes un problema anàleg. La proximitat de les eleccions ha fet caure damunt Catalunya una pluja d'alcaldes de R. O., l'abundància dels quals descredita en absolut el pretès sentit democràtic dels homes de la concentració lliberal espanyola i especialment dels reformistes, que pretenien fer compatible llur ingrès dins la monarquia amb els principis avançats que havien sostingut. A Sant Feliu de Guíxols feia vint anys que no hi havia hagut alcalde de R. O. La glòria d'haver ressuïcit els alcaldes del rei en aquella població catalana correspon als grans liberals que ara governen l'Estat espanyol.

En alguns municipis es feia difícil la designació d'alcalde de Reial ordre, per no haver-hi regidors monàrquics. La dificultat ha estat resolta, en principi, per la designació de regidors republicans; i es dona la casualitat que acostumen a ésser lerrouxistes. Segueixen aquests, doncs, llur vella tradició de republicans del rei.

Que rellicquin per aquest pendent els titulats radicals, no es estranya gaire. En canvi, ens estranya molt que hi rellicquin homes com els de la Joventut Republicana de Lleida. Comprendem les raons de caràcter local que han decantat aquests homes a acceptar com a candidat a diputat a Corts un ministerial reformista i a intervenir en el nomenament d'alcalde de R. O. Però als les raons alludides no justifiquen una tal actitud. El fet d'aver acudit abans els republicans radicals de Lleida a recurrir a la mateixa naturalesa, no és prou perquè aquestes arts agilitades.

Contra els ideals no es té mai raó. El dany que els republicans nacionalistes de Lleida han infligit a llur prestigi i a llur credibilitat d'actitud recentment adoptada, és molt més gros que el que poden obtenir per aquests camins.

El cas de Lleida és, certament, molt allunyat del cas de Sant Feliu de Guíxols. Però l'un i l'altre representen claudicacions que trenquen la franca censura de tots els nacionalistes i de tots els democràtics catalans.

Un criteri per a la política exterior del catalanisme

Ante el polític o l'escriptor català que s'ocupi de política exterior amb plena llibertat d'opinió, no existint cap política oficial, per part del catalanisme, i tenint aquest, ni en cap cas, ni en cap dels seus grups, ni en cap dels seus individus, cap criteri d'opinió, és l'única política internacional, és l'única política exterior que cadascú d'aquests tracti dels problemes internacionals segons els seus propis sentiments. En l'actualitat, és l'única política exterior que té un criteri acceptable i que és imparcial i justa.

En la política exterior del catalanisme ha d'ésser fixada, cal fugir del perill d'una fixació unilateral. Catalunya no ha de prendre cap orientació en aquest sentit, que no sigui a canvi d'algun cosa. En aquesta matèria cal adoptar el principi de Mussolini, però bé que donant-li un altre matís: res per res. No tenim la pretensió que Catalunya sigui avui una força internacional. Però té el seu pes, té la seva vàlua, tant en política, com en cultura, com en posició geogràfica. I el pes que tinguem, poc o molt, ens l'havem de fer valer.

Tan equivocada com l'orientació purament francòfila d'alguns catalanistes ens semblaria l'orientació anglòfila que altres catalanistes proposen, si no anés acompanyada de compensacions nobles i honestes. Quines són les simpaties cordials de la majoria dels catalans, tots ho sabem, i prou que es demostraren durant la gran guerra. Però una política internacional definida no pot descansar solament damunt motius sentimentals.

Dins una Catalunya sense política internacional, cada català pot ésser allò que més li plagi: francòfil, anglòfil, germanòfil, turcòfil i tot. Només posaríem un límit a aquests sentiments: i és el de no transgressar les convencions d'expressió ni apellar a les injúries quan hom parli dels pobles que no entenen dins la pròpia devoció personal.

Si la política exterior del catalanisme ha d'ésser fixada, cal fugir del perill d'una fixació unilateral. Catalunya no ha de prendre cap orientació en aquest sentit, que no sigui a canvi d'algun cosa. En aquesta matèria cal adoptar el principi de Mussolini, però bé que donant-li un altre matís: res per res. No tenim la pretensió que Catalunya sigui avui una força internacional. Però té el seu pes, té la seva vàlua, tant en política, com en cultura, com en posició geogràfica. I el pes que tinguem, poc o molt, ens l'havem de fer valer.

Tan equivocada com l'orientació purament francòfila d'alguns catalanistes ens semblaria l'orientació anglòfila que altres catalanistes proposen, si no anés acompanyada de compensacions nobles i honestes. Quines són les simpaties cordials de la majoria dels catalans, tots ho sabem, i prou que es demostraren durant la gran guerra. Però una política internacional definida no pot descansar solament damunt motius sentimentals.

A. Rovira i Virgili

Full de dietari

Rétols lluminosos

Comprovem amb plaer que la plaça de Catalunya, mentre tant s'elabora la seva reforma, esdevé una plaça lluminosa. La seva incorrecció africana, la varietat incongruent de la seva vegetació, la seva col·lecció d'aparells d'illuminació pública, les bastides del Metropolità, les acarnissades lluites futbolístiques que posen en perill el transeunt pacífic, tot sembla endolcit i fins poetitzat per la claror que davalia cap al tard dels rétols lluminosos.

Cada dia n'hi ha més. Els propietaris, donant prova d'una completa falta d'orgull, permeten que coronin llurs edificis amb l'anunci refulgent de qual-sevol cosa: sabó o perium, vi bo o automòbil barat.

Nosaltres no ens en daldrem gaire. Les nostres urbanitzacions, com les fotografies defectuoses, sense violents efectes de llum, no poden salvar-se. Si l'Ajuntament no ha trobat—sembla que la busca—la manera d'illuminar abundantment els nostres carrers i places, no podem refusar la claror que hi aboquei el comerç i la indústria, baldament ho facin amb finalitats interessades.

Dit això, confessarem que l'egoisme tradicional a estones experimenta un cert malestar tot contemplant la magnificència lluminosa d'aquests rétols. Calcula el nombre de bombetes que entra en cada un; fa un escàndol del nombre de bugies que cremen alhora a cada paraula; imagina el nombre de quivats que es consumeixen cada minut...

Jo coneix una persona que deia l'altre dia:

—Ah, quina disbauxa! Tanta llum per assabentar-nos de l'existència d'un article!... Pensar que amb una sola lletra d'aquests tindrà il·luminada a giorno tota la casa!

Carles Soldevila

CARNET DE LES LLETRES

Notes per una antologia

CARLES RIBA

El "Primer Llibre d'estances", de Carles Riba, té un cert paral·lelisme amb les "Cançons i elegies", de Clementina Arderiu. El mateix to greu i trascendent; el mateix argument líric. La Ment, el Sentir, l'Ànima, la Joia, l'Amor i la Mort, són preses també com interlocutors. La poesia d'En Riba, lívica de passió, és dura i tallada com un diamant. És una poesia densa i nua.

Quina gravetat, quin seny! El poeta s'ha després de tot el tresor descriptiu i queda només la carcassa lírica, l'ànima oberta de bat a bat, camp de baralles. El poeta fon aquestes baralles en la música del seu cant.

Les estances d'En Riba són meravelles d'intensitat lírica, d'uns sonaments. Hi ha versos que lluen tot sols com estrelles, i us acaricien l'orella com el ressó clar d'un metall. Aquest resó us distreu devedegades de l'argument del poema, i fa oblidar el seu sentit. Potser la pretesa obscuritat d'En Riba no ve sinó d'aquesta aliança tan estreta de la música retòrica amb el concepte. I de la seva esquelètica nua intel·lectual. És encabada que cerqueu un poema on no sigui l'ànima la protagonista. Tot són tempestes o dolores interiors. No hi ha imatgeria elemental, ni paisatge. Només aquells versos:

Vora el torrent que fuig hi fruiten llumeres.

El pont joventut i riu i cau lliscat i t'aigne, arran, fa com un joc que el

al peu de cada soca hi ha un caramall

[daurol, etc.

tradueixen uns sensacions (resques, gairebé desinteressades. La poesia d'En Riba és, ben al revés, una obra pensativa i, així sí, roent. Una lírica puríssima, descaïnada.

Si hom no es deixa distreure per la música dels versos, podrà resseguir clarament les emocions i els drames del poeta. Revisarà la seva febre i sentirà, com ell, el repòs de la intel·ligència victoriosa. Cal només tapar-se una mica les orelles i llegir amb un esguard interessat les estances d'En Riba, per trobar-hi el món d'imatges i de pensaments que hi viu. Vegeu, per exemple, el poema XXII del "Primer Llibre d'estances":

Amor, adiciara sento mon pensament que un sacre horror l'assalta en sa trans-

[quida via, etc.

on es mostren d'una manera resplendent la densitat i la nuesa de la lírica d'En Riba.

Bhlp-boy

VARIA

No tot són camps de tennis o de futbol en aquest món. També hi ha a Nova York—naturalment—un camp dels menjaires de bitfe. La seva última feta ha consistit a crupir-se nou llagostes de les grans. Per a ginyar la juguesca en tenia prou amb haver-se crupit vuit, però ell va voler mostrar als seus contradicctors que no mirava prim.

En acabat, va marxar apressadament a casa seva perquè era l'hora de dinar.

NOTES D'ITALIA

La pau europea i la pau francesa

(Del nostre redactor-corresponsal)

Hi ha—dèiem en la nota anterior—una concepció de la pau que podríem anomenar francesa, la qual posa el problema de les relacions franco-alemanyes d'una manera pacifista, d'una manera anti-europea. I això, malgrat l'haver necessitat França, per guanyar la guerra, no solament l'ajut d'Europa, sinó la complicitat de tot el món. Hi ha, al costat d'aquesta, una concepció europea iniciada pel corrent revisionista anglès mantingut avui per l'opinió mundial.

La pau francesa es fonamenta en un bloc de nacions format per Bèlgica, Polònia, la Petita Entesa i mentre duri el feixisme, per Itàlia. Aquest bloc, quina consistència té? Afanyem-nos a dir que militarment té una importància enorme. Segons els reports oficials de la Societat de les Nacions, el nombre d'homes que en 1922 nodrien els exèrcits d'Europa, fou el de 3.780.000. El principal exèrcit és el de França, amb 800.000 homes en peu de guerra. La suma dels exèrcits del bloc francès, és dir, França, Bèlgica, Polònia, Romania, Iugoslàvia i Txeco-Eslava, quia plegades mantenen sola les armes una quantitat de soldats superiors a la de tots els exèrcits europeus reunits (menys Rússia) abans de la guerra.

França manté la més formidable esquadra aèria d'Europa: uns 3.000 aeroplans, dels quals vuit cents són de bombardament. Aquest any el programa de l'aviació militar francesa portarà el nombre d'aparells a 4.000, amb 21 regiments d'aviadors. El programa naval anglès és també formidable, però aquesta força la manté Anglaterra a les colònies fins al punt que es pot afirmar que l'imperi britànic està avui articulada exclusivament per un sistema de defenses nàvies. De tota manera, però, el balanç de l'aviació militar anglesa segueix una corba decreixent, mentre el balanç francès pren cada dia majors proporcions.

Aquests detalls són, crec, suficients per veure clarament quins són els fonaments de la pau francesa i, sobretot, per demostrar la força dels tractats que França s'ha proposat mantenir a peu i a cavall. Qui vulgui tenir una idea no tan superficial de la situació militar europea, que consulti els Butlletins de la Societat de les Nacions del segon semestre de l'any passat. Els detalls són oficials, donats pels diferents ministeris de Negocis estrangers d'Europa. Per la qüestió importantíssima de l'aviació, l'Anglaterra, en compte que l'aviació civil no és més que una reserva magnífica de l'aviació militar. Els grans aparells de transport seran demà magnífiques màquines de bombardament.

Fora de l'exèrcit italià i de l'exèrcit rus, el qual sembla pel que es pot judicar, més adaptat a la defensa territorial i a la política interna de Rússia que a la guerra ofensiva, queda, doncs, com a única força militar activa d'Europa la del bloc francès. Però s'ha de tenir en compte que la guerra d'avui comporta la menor quantitat possible de geni militar. França té avui un estoc de generals i de professors d'estratègia més important que l'estoc napoleònic, però per a la valorització militar del bloc francès s'han de tenir en compte les condicions demogràfiques i, sobretot, els factors financers, industrials i econòmics de resistència.

El bloc germano-rus supera de molt, demogràficament, el francès i si s'hagués de sumar al primer el món anglo-saxó, la balança prendria una posició vertical. Però és sobretot en el camp econòmic-financer on ressalta la inferioritat de França d'una manera irremediable. La força del capital de la indústria i de les matèries primeres controlades per Anglaterra i els Estats Units, forma una massa imponent, sobre tot si això es lliga eventualment amb l'organització tècnica d'Alemanya i amb els recursos de Rússia.

La política internacional anglesa, pel que fa referència a la concepció del problema alemany com és la reorganització d'Europa, troba el primer consentiment en els "Dominions". El general Smuts, cap del Govern de l'Àfrica austral, ha aprovat repetidament la política de Lloyd George; Hughes, primer australià, tan conegut durant la guerra per la seva francofilia arden-

la, és avui el més gran mantenedor del corrent revisionista; el Canadà, país lligat evidentment per la cultura a França, es troba, però, més lligat encara als Estats Units, la qual cosa vol dir que l'opinió en aquest país és més radical encara que l'opinió anglesa.

No crec que sigui necessari insistir sobre la posició dels Estats Units. Els fets recents—l'abandó del cap de pont de Coblença per les tropes yanquis—són clars com els fets passats—posició dels Estats Units a la Comissió de Reparacions, política d'abstenció absoluta a la Societat de Nacions, no ratificació del Tractat de Versalles—. D'altra part, semblen cada dia més acoastades, relativament, a la política europea, les idees dels dos grans partits americans, el republicà i el democràtic. El bloc anglo-saxó, és cert, funciona encara més negativament que positivament, però les més grans invectives contra l'imperialisme i la remor militarista de França, han sortit clarament dels Estats Units. Tenim sola els nostres ulls un perfil de Poincaré fet per Pierpont Noyes, antic membre de la Comissió renana interaliada, el qual hagué de tractar el primer francès a la Comissió de Reparacions: "Contra la meua voluntat, escriu Pierpont Noyes, vaig haver de convencem-me que Poincaré no desitjava l'acord, que ni tan sols desitjava una més gran quantitat de carbó, sinó que més aviat lluitava per mantenir Alemanya en el paper de nació violadora del Tractat, a fi i efecte de tenir constantment una possibilitat i una "justificació" per a atacs militars." En el moment de l'ocupació de la Ruhr, Bainville escrivia: "El nostre més gran interès és que Alemanya arribi al caos i, si és possible, s'hi enfonsi cada dia més". I no és, Bainville, avui un dels definidors de la política de París? Això sol és suficient per comprendre la posició dels Estats Units, si es que l'enorme fracs del viatge sentimental de Clemenceau no hagués fet ressaltar les idees yanquis d'una manera claríssima.

De Rússia, no cal parlar-ne. Pels conservadors francesos Moscou té la culpa de tot i Berlín és la clau de Moscou. A més a més de representar avui Rússia una concepció moral completament contrària a França, és indubtable que els interessos materials arriben a la fabulosa república comunista a l'òrbita anglesa. Rússia no pot adherir-se a una política anti-anglesa, en primer lloc, perquè necessita l'ajut tècnic d'Alemanya i de seguida perquè només el món anglo-saxó li pot proporcionar els capitals que necessita. I amb Rússia hi ha lligada Turquia, la qual avui especula clarament sobre la diferència anglo-francesa i deu fer que aquesta diferència deixi respirar finalment un xic els pobres turcs, que, dil·ligim de passada, són els únics borbons d'una mica civilitzats.

No cal tampoc fer-nos massa sobre la posició del Japó, la posició geogràfica del qual (Rússia per un cantó i el bloc anglo-saxó per l'altre) elimina tota possibilitat d'aliança amb França i ni sobre les idees de les repúbliques sudamericanes més riques i fortes, com el Brasil, Xile i l'Argentina, que se separa de la Societat de les Nacions degut a l'esperit de guerra i d'injustícia que aquest organisme manté; ni sobre l'opinió dels neutrals més forts, com Holanda, els països bàltics, completament germanòfils, Suïssa plena de color liberal i anglòfil.

Després de totes aquestes coses, crec que és una temeritat parlar encara de l'isolament anglès. Des del punt de vista català i mundial, l'esdevenidor, avui, passa per Londres. La llarga tradició unitària de França i el furia unitarisme del feixisme italià, ens separen encara d'aquestes nacions. Una Societat de Nacions purificada i posada sola el bloc anglo-saxó pol, mentre arriba la pròxima guerra, encara una guspira de sentimentalsme a favor nostre. Hem de guanyar-nos les simpaties dels enemics de l'actual statu-quo castellà. I no oblidar, sobre tot, que és fàcil de provocar a Espanya, tant una agilitat contra França com contra Anglaterra.

Josep Pla
Roma, gener,

LA POLITICA

LA UNIO JURIDICA CATALANA

La Unió Jurídica Catalana va adreçar el següent telegrama:

"Senyor comte de Romanones.—Madrid. Tenint notícies fidedignes, es tracta de resoldre problema Reglament Notarial, que afecta interessos vitals Catalunya, preguem V. E. se servissi escollir pràviament Mancomunitat, Acadèmia Jurisprudència Barcelona, Col·legi d'Advocats i altres corporacions jurídiques catalanes.

El saluden. El Consell Directiu de la Unió Jurídica Catalana.—Maspons, Anguera, Jover, Noguer, Masferrer."

El ministre ha contestat amb el següent telegrama:

"Ministre Gràcia i Justícia a la Unió Jurídica Catalana.

Em plau de contestar el telegrama de vostès, dient-los que estic estudiant la reglamentació a què es refereixen, donant-li la gran importància que mereix per a resoldre amb tota justícia, harmonitzant interessos i realitats, tindrà molt de gust a rebre la seva informació, podent ésser per escrit per a evitar-los molesties i pregar-los que tenguin en el termini més breu. Els torne atentament salutació."

ACCIO RADICAL CATALANA DE PARIS

El dia 28 de gener, Acció Radical Catalana de París va celebrar la seva reunió general ordinària, per elegir el nou Consell Directiu efectiu i l'organització de les Comissions de Cultura, Festes Nacionalistes, Sports i Recreacions, Comerç i Treball, que formen part de la naixent i entusiasta agrupació de patriotes. Amb gran assistència dels seus associats, obrí la sessió, amb paraules de forta catalanitat, el president, senyor Supranys, llegint després el secretari, senyor Martí, la memòria donant compte dels treballs acomplerts fins a la data, procedint-se a l'elecció del nou Consell, que ho fou per unanimitat, els càrrecs del qual corresponderen als patriotes: Marçal Supranys, president; Carles Ferran, vice-president; Joaquim Martí, secretari; Xavier Sanahuja, vice-secretari; Ramon Puig, tresorer; Camil Fern, comptador; Marçal Capalleras, vocal; Pere Batalla, bibliotecari.

S'acceptà per unanimitat l'incorporació de l'Acció Radical Catalana de l'Agrupació de Voluntaris Catalans de la Gran Guerra, fent-se la reunió en unig de gran entusiasme.

EL NOU CONSELL DIRECTIU DE LA JOVENTUT NACIONALISTA DE BADALONA

El Consell Directiu d'aquesta entitat ha quedat constituït de la següent forma: President, N'Antoni Sadó i Ana; vice-president, En Felip Fanolll i Munné; secretaria: En Bartomeu Canals i Bosons; En Pere Granell i Bastit; vocals: En Josep Sala i Durich, En Josep Ribó i Gol; En Pere Vigo i Giró, En Joan Vives i Pansual.

ELS TELEGRAMES EN CATALA

Altra vegada Tremfesa qüestió. Segons ens comuniquen uns amics residents a París, no els són admesos els telegrams redactats en el nostre idioma, donant-los per tota explicació que és degut "a prohibició especial".

I que vagis dient que no patim un règim d'opressió!

L'ASSOCIACIO CATALANISTA DE VALLS

La Junta directiva de l'Associació Catalana de Valls ha quedat constituïda de la forma següent:

President, Fidel de Moragas i Rodas; vice-president, Josep Maria Iglesias i Domènech; tresorer, Amadeu Alentorn i Ballarín; secretari, Tomàs Selva i Grifell; vice-secretari, Francesc Costas i Jodó.

Resum telegràfic

La Conferència de Lausana ha quedat rompuda, negant-se els turcs a signar el tractat i marxant tot seguit totes les delegacions. Amb tot, sembla impossible que puguin renovar-se les hostilitats.

Els francesos han completat l'ocupació de la Ruhr i com a sanció han suprimit tota comunicació telefònica privada amb Alemanya.

A les illes Hawaï un formidable terratrèmol ha produït estralls, destruint-ne dues per complet. Els perjudicats són enormes.

A Espanya torna a sorgir el problema militar. Ara que neix ha presoners volen anar de totes passades a Albufera.

...pregant que sigui reparat, per tal com els soldats que el formen han complert amb exerci el termini de servei actiu que la llei d'incorpora...

CALENTADOR GLUCK

EN COBRE
PULIDO

110 PTAS

LACOMA H

10 per cent descompte
FINS EL 25 DE FEBRER
EN TOTES ELS ARTICLES
DE LA CASA, com vaires-
lles, porcellana, cristalls-
ries, focs de cafè, tè i alu-
mini; coberts d'alpaen, ob-
jectes per a presents, etc.
ORISTALLERIA M. ESTEVA
RAMBLA CATALUNYA, 95.

El nacionalisme i el problema català

Transcrivim l'article que el senyor R. Campalans ens tramet, junt amb aquesta carta:

Director de LA PUBLICITAT
Honorable senyor,

Havent estat publicat per al-
gü, amb evident manca de facto,
que en la conferència sobre el
tema de la capitalera que té anu-
ciada per a dimarts al vespre el
meu amic Fabra Ribas, definirà
meu amic Fabra Ribas, respecte la
"el criteri socialista" respecte la
qüestió, em permeto adjun-
tar-vos la traducció d'un article
que vaig trametre a "El Socialis-
ta" bon punt s'inscriu en les seves
planes a la Casa del Poble de
Madrid, per si creieu d'in-
terès esmentar que les opinions
del digníssim conferenciant cor-
responen exclusivament a la seva
particular manera de sentir.

Ben afectuosament us saluda
el vostre devot

R. Campalans
Ciutat, 6 de febrer de 1923.

CONSIDERACIONS SOBRE UNES ALTRES CONSIDERACIONS

I
per la vella amistat que m'u-
neix amb En Fabra Ribas, i la
devota admiració que sento sin-
cerament pel seu generós entu-
siasme de lluitador i per la seva
bona fe il·limitada, tinc de cor-
respondre a la invitació que, en
l'horari de la seva darrera confe-
rencia a la Casa del Poble, ens
fa als socialistes de Catalunya,
com als més radicals del catala-
nisme, perquè expossem clarament
quina sigui la nostra posició.

La franquesa que ens reclama,
m'empeny a assenyalar, de pri-
mer antuvi, que els elements
després més ample i de major
prestigi del socialisme català, i
gran nombre d'obscurs militants,
com és ara el que això escriu,
veuen amb profunda pena la im-
permeabilitat comprensiva que
el problema de Catalunya mos-
tra un esperit de l'agitació i de la
lucidesa del d'En Fabra Ribas,
un sensible, per altra banda, a
les més subtils pulsacions de la
vida dels nostres dies.

Com podríem explicar-nos, en
dicte, que fins la mateixa con-
visió de la Gran Guerra, amb
l'afondrament que portà apare-
llat de mil·lars d'anys de guerra,
l'ha deixat immòvil en els
seus apriorismes racionalistes,
mentres un canvi místic, una
visió i un patiment en el seu
determinisme enconegut de rotun-
des cartesianes, "clares i dis-
tintes".

Reconeguda així la hieràrquia
psíquica del nostre ben-
llogat camarada, és natural que
l'entem el diàleg amb ben poca
entusiasme, per pura galanteria
de "gentleman", i convençuts per
endavant de la seva inutilitat ab-
soluta. En Fabra Ribas ens repe-
ta les seves definicions categò-
riques d'home que posseïx la
"voluntat", nosaltres li parlarem
de nostres dubtes, de les nost-
res inquietuds i dels nostres
sentiments. I mentrestant, sense
d'acord amb el nostre diàleg,
la veu seguirà fent tumultuo-
sament, vers on anirà va per dan-
çar de les nostres paraules, i
les coses seguiran essent el que
són i no allò que la nostra raó o
els nostres afectes vulguin que
siguin.

Sorositament, els socialistes
catalans sabem prou bé que l'en-
tenció crítica d'En Fabra Ribas
no defineix pas la posició del so-
cialisme de les terres d'Espanya.
I estem tots colts que siguin
justament les idees nostres com-
parats del més alt prestigi intel-
lectual, les veus amigues que,
mostrant una major i més gene-
rosa i més humana comprensió
de les seves idees de llibertat, han
trobat Catalunya fora de les se-
ves fronteres geogràfiques. Al-
ludera especialment als profes-
sors Basterro i Gargallo.

Aitallés, aquest fet no és
res nou en la història del nostre
partit, i es troba, contràriament,
dins de les seves més puras tra-
dicions: Abans que Irlanda, o Po-
lònia, o Polònia, per exemple,
haguessin assolit l'libertat actuals
constitucions polítiques, l'liber-
tats nacionals eren moltes
"independents" dintre de la In-
ternacional Socialista. Sabem per
endavant l'objectiu radical amb
que ens orienta el pas el nostre
amic: "És que el cas de Cata-
lunya no és el d'Irlanda, ni el de
Polònia, ni el de Polònia...". I
seguidament ens declarà "knock-
out" amb una erudita ressaltada
de raons històriques i geogràfi-
ques. Però la Geografia, de Vi-
dal-Lablache i els seus delirants
cap ençà ha evolucionat molt, i
té molt poc que veure amb la res-
pectable i fossilitzada assigna-
tura que En Fabra Ribas i nosal-
tres estudiarem fa "molts anys".
Quant a la història, "l'ordre de la
tercer, ànima del temps", etc.,
posada en bones mans, serveix,
com hom sap, per tots els menes-
lers.

En la tracta aquí d'això: ni
geografia, ni història!
Per nosaltres, homes de l'liber-

lat, on batega una espiritualitat
comú, allí hi ha un poble; hi ha
una nació on existeix simplement
una voluntat nacional col·lectiva.
Catalunya, per nosaltres, no
comprèn, "a priori", ni el Rosco-
cò ni València, ni la Vall d'Andor-
ra, ni el mateix Priorat. Catalun-
ya-Nació acaba en el darrer po-
ble on ho declara la llibertat
voluntat dels seus moradors.
Per En Fabra Ribas, la legitimi-
tat d'un nacionalisme és una
qüestió de quilòmetres quadrats;
per nosaltres, és essencialment i
exclusiva una qüestió de lliber-
tat, un problema de dignitat hu-
mana.

El nostre nacionalisme no és,
doncs, ni reaccionari ni teolò-
gic. Les doctrines nacionalistes
arrencant del Gènesi—"Avocat,
pasons an deluge!"—són les d'En
Fabra, no les nostres. El nacio-
nalisme imperialista serà el dels
responsables de la desfeta del
Marroc, el de l'Action Française,
i, potser, el d'algun home
d'"Acció Catalana", i és clar, per
això mateix, que tampoc pot ésser
el nostre. El nacionalisme
contra el qual se les empenen
amb la llança enfilada el nostre
bon amic serà tan guerrer com
ell desitgi, en la mateixa mesura
que eren gegants els molins del
malaventurat "hidalgos", el qual,
justament en terres de Catalun-
ya i amb l'oreig del Mediterrani
tingué la decepció cruel de
recobrar el seny, a les darreries
de la seva vida indolent.

Contràriament a allò que afir-
ma el nostre docte amic, i coi-
cidint, per exemple, amb Kropot-
kin —no precisament acendrat
pel seu reaccionarisme—, creiem
nosaltres que el progrés no rau
de cap de les maneres en que les
petites nacionalitats siguin ab-
sorbides per les grans —contri-
buir-hi és un crim de lesa huma-
nitat, segons el dit pensador—
sinó en el desenvolupament lliure
i còmplice de cada nació, gran o
xica, i encara més si és petita i
el seu manteniment perillós. So-
lament quan hagi estat conque-
rida aquesta plena llibertat de
desenvolupament, ens serà possi-
ble arribar al veritable progrés
internacional, per la federació de
les unitats nacionals lliures, dels
municipis lliures i de les agrup-
acions i dels individus lliures on
aquesta alvèola primària del ve-
ritable rus humà.

Així ens establirà i ens mara-
vellarà l'absoluta coincidència d'En
Fabra Ribas i d'En Cambó en la
interpretació de la doctrina fede-
ralista; per tots dos ha d'ésser
l'Estat espanyol el que, com una
gràcia o una merced, faci el grau
de llibertat que correspongui
gairia a Catalunya. Nosaltres, als
liberals d'ací, entenem el fede-
ralisme de molt distinta manera.
La nostra dignitat d'homes, l'ob-
licament lliures, sent repugnància
a acceptar qualsevol grau de cap-
manera. No volem que l'Estat es-
panyol ens dongui res ni que ens
concedeixi res. Volem la total i
plena sobirania política de Cata-
lunya, per poder fixar alhora
llibrement —tractant d'igual a
igual— la natura del pacte fede-
ralista a establir amb els altres
pobles ibèrics, i d'ésser possible,
amb tots els pobles lliures de la
terra. Entre el senyor i l'escala,
tot pacte seria una ficció; qualse-
vol pretesa llibertat, un es-
carri.

Vol el nostre amable interlo-
cuter que parlem més clar?
Repetim, doncs, que no podem
compartir certament el seu es-
tadisme inconscient, ni la seva
estètica concepció de l'organitza-
ció política actual. No hem estat
mai "interestatistes". I si la na-
ció fos, com preten el nostre
amic, una pura empresa bur-
gesa, caldria reconèixer que l'ad-
jectiu d'"interestatista", ens està posant
a tots en ridícul.

Sabem perfectament —saram!
— que les nacions no han existit
sempre en l'liber forma actual; que
el nas de Cleopatra pogué alte-
rar la faç del món antic, i que
unes noces o un divorci haurien
pogut conservar a Catalunya la
seva pròpia independència o in-
corporar-la a l'Estat francès. És
justament per aquesta causa que
repulem d'un encauallat conserva-
durisme de "Senyor Esteve", i
més encara després de la trans-
parent el·loquència dels darrers
cent anys d'història, pretense la
intangibilitat de l'Estat espanyol;
dient-nos als catalans: —"Per
Déu, no feu xivarri! Si viviu en el
militar dels Estats possibles!"

Molt bé un criteri com aquest
en un Lluç de Tena qualsevol-
per dir un reaccionari. Però la
invenció apocalíptica del quadre
desolador de la península ibèrica
halsanitzada —més encara?— i
la necessitat de cercar un ele-
ment d'aglutinament hispànic
per evitar els grans danys i els
mats terribles que originaria, si
els deus no hi paven remei, la
pertorbació dels nacionalistes
reaccionaris i espurats, ens deixa
"plutot aïrois". Coneixem un clixé
anàleg en llavis dels amables
burguesos del socialisme català: i
en veritat, no ens fa gaire afecte.
Quant a l'liber-ame rranisme, la

repetida invocació del qual hi és
tan cara, crec que en les cada
jorn més populars i acreditades
"Fiestas de la Raza", s'han dit,
aïf i allà, nioieses a bastament,
perquè balguí afegir-hi cap
més.

Recapitulent, la nostra posi-
ció nacionalista es troba sinte-
titzada en les següents paraules,
amb què avui faré punt, del ma-
nifest publicat, pel setembre de
1914, pels Socialistes-Revolucio-
naris d'Itàlia: "Sostenim que l'in-
ternacionalisme no serà possible
fins que les nacions siguin lli-
ures, perquè mentre l'odi divi-
deixi irredents i opressors, cap
problema polític ni econòmic pot
tenir solució".

Rafel Campalans
Barcelona, 3 de febrer de 1923.

ELS TEATRES

POLICRAMA: "La mort
de l'amor", comèdia en
tres actes dels senyors J. i
F. Fernández Portero

Aquesta comèdia, si altre mèrit no
tingués, mereixeria l'elogi per ésser com
una mica d'herba en mig del desert, per
ésser una obra que ha sortit d'un mo-
llo diferent del que ara gasten els co-
mediògrafs espanyols, que cobren més
per drets d'autor. Al punt on han arri-
bat, fa estrany sentir una comèdia en la
qual no es doni més importància a les
paraules que a les persones que les
diuen, en la qual no s'hi sigui sintom-
a d'una espèrta decadència, la frase de
doble sentit, o l'acudit que es prepara i
esclata com un coet poca-solta.

L'obra dels germans Fernández Por-
tero no té res que veure ni de lluny ni
d'aprop amb el gènere que té son primer
representant en el senyor Muñoz Seca.

Els autors han volgut descriure un
tros de vida, de la que passa sense fer
remor. Ens posen davant dels ulls una
de tantes famílies que amaguen la tri-
stesa del seu viure sota el doll de les fá-
cils paraules i de les fàcils aparicions.
Un pare amb dues filles, un fill que no
serveix per res, i una germana que no
veu que es fa vella. La família, des-
prés d'uns anys en què tot anava de mal
borràs, ha quedat sense una peseta, i a
les seves velles el pare es posa a
treballar.

Però la comèdia gira entorn de la
noia més gran que sacrifica la seva jo-
ventut per tal de salvar als seus, casan-
te amb un senyor catòlic, que l'a-
vença de molts anys. Però ve que se
l'estima i tot queda recompenat.

El cas que ens presenta aquesta obra
no és en cas nou. No hi ha cap frase
transcendental, ni cap idea que enllu-
neri, però des del començament fins a la
darrera escena el diàleg llicet sense di-
ficultat, natural i corrent amb reme-
s de cosa veritable i viscuda, que és tot
el que es pot demanar en una comè-
dia.

En fi, l'obra dels senyors Fernán-
dez Portero és una comèdia agradable,
i ens fa esperar que, en altres produ-
ccions, s'hi reflecteixi la tendència i la
qualitat que s'observen en aquesta.

De les actrius s'ha d'assenyalar la se-
nyora Asquerino i el senyor Tudela, que
donaren al seu paper una naturalitat
ben acceptable, mantenint-se els altres
en una discreta correcció.

Festa litúrgica al monestir de Sant Cugat del Vallès

El propassat diumenge se ce-
lebrà al monestir de Sant Cugat
una festa inaugural, organitza-
da pels Amics de l'Art Litúrgic.

Una gran concurrència barce-
lonesa i de les localitats veïnes
anà omplint l'espaiosa església
del monestir. La nau central era
ocupada pels cantors, que es re-
uniren en nombre de cinc cents.

El poble, alternant amb un
cor escollit de cantors, cantà la
"Tercia".

Tot seguit començà l'ofici, ce-
lebrat pel canonge doctor Llo-
bera i ajudat pels doctors Car-
dó i Gasia, fent de prevere as-
sistent el doctor Castellet, rector
de Santa Madrona, d'aquesta ciu-
tat.

Després de l'Evangeli, el doc-
tor Lluís Carreres predicà l'ho-
milia, en la qual comentà l'Evan-
geli del dia, posant de relleu la
significació litúrgica de la dia-
da. Evocà la figura de Sant Gre-
gori el Gran. Fèu veure l'utilitat
de la pregària col·lectiva no com
a expansió del nostre sentiment,
sinó com a glorificació de Déu, i
en conseqüència, com a santifi-
cació nostra. Prengué Sant Pau
com a mestre de l'esperit cristià.

Acabàt que fou el solemne ofi-
ci, la gent es traslladà als claus-
tres del monestir, on hi havia
bastida una petita tribuna, que
passà a ocupar el senyor Puig
i Cadafalch, acompanyat dels se-
nyors Vallès i Pujals, Nadal, V.
Moragues, president dels A. de
l'A. L., Fatjó i Picart, Valls Ta-
berner, Picart, doctor Llobera,
el P. Sunyol i altres.

En mig d'aplaudiments pren la
paraula el senyor Puig i Cada-
falch.

Després de fruir el goig de la
música sacra i l'eloqüència seve-
ra de la paraula alada del sacer-
dot de Crist, volem sentir per un
moment el plaer de contemplar
l'obra arquitectònica, que té tam-
bé quelcom de l'harmonia del cant
litúrgic i s'és feta per a doctri-
nar com un perpetu sermó es-
crit a la pedra.

Davant l'obra antiga, l'arqued-
leg cerca primer què que diuen
els vells pergamins, que, per
sentir-la, cal situar-la a la ca-
dena mòbil del temps.

Les dades que us donaré són
pocues.

Els documents, parlen de la
destrucció del monestir, per Al-
mansor, el 986, de la restaura-
ció, per l'abat Olo, qui, el 1010,
morí a Còrdova, en l'expedició
dels catalans.

El 1013 es treballà al claustre
antig. L'abat Gumàrd i els bisbes
Pere, de Girona; Borrell, de Vic,
Ermenegol, d'Urgell, que havia de
fer per a segurar l'obra començada
del claustre, i li digueren que es
vengués una fusta de Sò per a
edificar el claustre.

El 1060, un matrimoni donà
una suma d'or per l'obra del tam-
panar.

En el primer terç del segle XII
una nova invasió destruï el mo-
nestir.

El 1100 es treballava en l'obra
del nou claustre.

Després dels documents, l'ar-
quedleg examina la forma, i ella
ens diu que el claustre que el
1100 estava en obra, és el que
contemplam; gairebé menor en
elà, del de la Catedral de Girona
i del de Sant Pere de Galligans;
obra d'Arnau Gual, qui es re-
presentà, a ell mateix, treballant,
humil, un capítell, i de qui els
monjos immortalitzaren els noms
en un breu epígraf en vers.

L'ARQUITECTURA

Contemplem la seva arquitec-
tura.

En el segle XII, els monjos de
Sant Cugat no pogueren construir
com els romans, i la força de les
rosses va portar-les a moltes
més racionals. Els romans usa-
ven les voltes com arcos i pilars
i les bigues de ferro, que la seva
educació artística els portava a
ornar-los i dissimular-los amb
els harmoniosos ordres grecs, tal
com nosaltres convertim els pi-
lars de ferro en columnes de pa-
dra. Els monjos arquitectes, no;
columnes i arcs hi són usats se-
gons raó i mesura, i així es su-
belleja.

Les columnes no tenen la pro-
porció clàssica; la proporció la
fa la necessitat. Mestre Bagent,
en la primera excursió dels ar-
quitectes de Catalunya, ho nota-
va. L'arc capítell és de pedra de
Montjuïc, de pes apropiat per a
ésser portat en carro per l'anti-
ga i descuidada via romana; l'arc
canyes són de pedra calissa de
Girona, de mides justes per a ve-
nir a bast.

La pedra dels arcs i murs és
del país. Els arcs s'apoyen sobre
les amples mamposes i les colum-
nes es amenten. Forns pilars
com espallars robustos dividei-
xen cada ala del claustre i orde-
nen i donen un ritme a les nom-
broses arcades.

Les formes tenen antiga as-
cendència. La més vella de totes
és potser la cornisa d'arcs mo-
nífics lombards, filla dels arcs
lombards de petites pedres, dels
dels arcs de maó de Lombardia,
descendent de velles armarcions
que ens veuen de la vella Pèrula

i de la Síria i emparenten les
obres romàniques amb les més
antigues civilitzacions orientals.

L'ESCOULTURA

Passejant pel claustre, els ulls
s'encanten mirant la bellesa de
l'escultura. La varietat i l'extra-
nyesa de llurs temes, i la ma-
mòria se'n va a aquelles irades
paraules de Sant Bernat dirigi-
des a l'abat Guillem, que els des-
criuen i els execren: "Però què
signifiquen en vostra claustra,
allí on el religiós es lliura a ses
lectures, aquests monestres rí-
dics, aquests horribles belle-
ses i aquests formosos horrors?
De què serveixen en aquests llocs
els simis immunds, els lleons
ferotges, els centaures químbics,
els monstres semihomes, els tí-
gres, els soldats que combaten
i els capadors que cauen; allí un
quadrúpede amb cua de serp i
més lluny un peix amb cap de
quadrúpede; tan aviat es veu un
monstre que és cavall per davant
i cabra per darrera o que té ba-
nyes en el cap i a la part postre-
ra equina."

El primer Capítol de l'ordre de
Cister prohibia en els seus tem-
ples l'escultura i la pintura.

Els abats de Cluny, Pere el Ve-
nerable i Sant Nuc, foren prou
forts i continuaren ornant llurs
claustres. Sant Olo deia "que
era com un pressentiment del
cel".

Un savi mestre, Emile Male, en
un llibre nou ha dit que per ésser
pobre com Sant Bernat calia una
meravellosa riquesa interior; el
fidel necessitava aquest socors
material per ascendir a les co-
ses divines i l'art ha adoptat,
com una Bíblia dels pobres amb
aquestes obres d'art de genera-
cions en generacions.

Els monjos de Cluny, que sa-
beren resistir l'onada de crítica
revesa i d'austeritat, salvaren
l'art d'Europa, que ha viscut fins
al segle XVII quasi exclusi-
vament al temple. Un d'aquests mo-
nestirs de Cluny fou Sant Cugat,
agregat a Sant Ponç de Tomeres,
un dels primers que s'uní a la
gran lliga cisterciènica.

L'escultura fou una nova tra-
balla de l'Europa d'Occident de
les darreries del segle XI. L'es-
cultura grega, la gran obra de la
raça a qui es deu una gran part
de la civilització, fou oblidada.
Passen prop de set cents anys
sense que a l'home doni vida cor-
poria a les seves visions.

Fou necessari reinventar l'art,
i aquesta gèlida és de gent d'una
raça i d'una llengua de les quals
nosaltres som com una avançada
a l'altre costat del Pirineu. La
reinvenció de l'escultura és obra
llengüadociana, amb el seu cen-
tre a Tolosa. Els primers assaigs
ho foren en els monestirs bene-
dictins dels Pirineus: a Sant
Genís les Fonts, a Sant Andreu
de Bureda, a Arles del Tòc. A Sant
Genís les Fonts s'hi guarda l'es-
cultura romànica datada en 920-
921, la més antiga coneguda, que
és com un rèplia en pedra d'un
d'aquests frontals amb relleu de
pasta, que són ornament i glòria
de la més antiga escultura cata-
lana i europea.

D'aquelles primitives obres,
que el monjo de Cuixà, escriptor
del segle XI, n'explica el símbo-
lisme, en nasqué Moissac, i de
Moissac en sortiren les creacions
de Suger a Sant Denis de París,
i després les meravelles de Char-
les i els poemes de les porta-
lades gòtiques.

LA ICONOGRAFIA

Una de les estrelles d'aquesta
perpetua opòbia gravada en la
pedra per l'art cristià, és el claus-
tre de Sant Cugat.

El claustrer és com una enciclopèdia
del saber medieval: l'antic testa-
ment i el nou, hi són esculpits
en formes d'antiquíssim origen.
L'escultor es guiava per llibres
i en aquells relleus les fonts
primitives de la iconografia cris-
tiana; l'hellenística amb els
seus genis, són semidesus quasi
pagans amb sa gentilesa clàssi-
ca yellant la creua dels marti-
ris del Crist i donant a l'Imatge
evangèlica fins virginitats; la
símbola forjada en els llocs ma-
nifestos evangèlics, vivificada pel
record real històric de la raça
del Crist.

Les Biblies catalanes són el lli-
bre immediat que guia a l'escul-
tor. Elles són l'obra primitiva
dels nostres monjos, prodigis en
l'illustrar gràficament la histò-
ria més antiga de la humanitat.
I aquí es desenvolupa una llan-
ga lliça sense l'ordre sever de la
portada de Ripoll, llegenda en
pedra que segueix a la lletra els
vells manuscrits de les nostres
Biblies com ha demostrat En Pi-
jolan en el nostre Institut d'Es-
tudios Catalans.

Però aquí després del tema en-
terament tret del llibre, hi ha el
tema tret de la vida. La minia-
tura siríaca a finals del segle XII
sembla animar-se, les figures
que abans s'afileraven rígides
com moles, encaonen i parlen.
La representació dramàtica viva
que tenia lloc en els temples ins-
pira a l'escultor i amb ella un
rudimentari realisme copia de la
vida de l'època, guita amb llar-

ga allau històrica antiquíssima
en l'escultura dels clausures; els
guerrers que lluiten; els nobles
que cacen les escenes rurals del
conreu; el boler que encercla la
bola; les danses acrobàtiques de
la plaça de l'església; els nobles
de Rocafort i de Cabrera lluiten
amb les feres.

Tot un món antic i modern,
cristià i pagà aflueix en aquest
llibre de pedra resum del saber
trames pel llibre de pergami, pel
text oriental, pel vori moresc;
per la tradició oral; pels costums
de l'època.

El tresor del temple a guardar

Veus aquí com la litúrgia, que
és essencialment història, troba
un rós de ses belleses lliera-
ries, de les harmonies de la mú-
sica en aqueix art de l'antiga es-
cultura, i de l'arquitectura. Unes
i altres són el tresor de bellesa
del temple de Déu.

Qui gosarà malvendre-les i
llançar-les a l'encant?
No discutim a l'Església la pro-
pietat de son tresor. Diem, sí,
que la regeix, com a tota propie-
tat, una elevada llei moral. Com
jo no puc llençar el pa que em
sobra ni destruir la casa que és
meua, no poden els que regeixen
l'Església malversar son tresor.

I l'Església no malversar el tres-
or de bellesa de què la Història
la féu guardadora.

Mireu els alta exemples. Bé
n'ha creat de necessitats la gran
guerra, bé n'ha destruït de ca-
ses i de temples. Pensem, en
Reims; la Catedral amb les voltes
esfondrades aixecant-se en mig
d'una ciutat en ruïnes. Imagi-
nem-nos l'espectacle macabre del
noble cardenal que ha assistit
impaví guardant el temple del
Sacre dels Reis de França, als
bombardejaments i a la metralla,
posant parada davant el gran-
dios portal i venent els caps me-
ravellosos de les estàtues som-
rients o despulades de les bíbliques
figures els filigranats dosserets.
L'Amèrica havia donat per elles
els milions que faltien, i amb els
milions s'havia refet de ciment
armat la Catedral antiga i donat
allotjament a un poble delmat.

L'Església es refa lentament i
el tresor d'art es recull com reli-
quies santes i l'arquitecte pa-
cientment va curant les ferides
immenses de l'obra giganítica.

A Lovaina el foc totu ho cre-
mat la Biblioteca de la gran Uni-
versitat catòlica. Més què és ca-
pac d'imaginar l'alta figura del
cardenal Mercier posant a l'escut
el triptic del cinquè mistic de
Gent en què s'inspira nostra Dal-
mau, per amb sos prescs tornar al
llibre l'ensenyament, el pa de
l'esperit als desitjables? La Bèl-
gica assolada per la guerra, ha fet
a la inversa; ha rescatat els frag-
ments emigrats, i com a premi de
sa victòria ha refet l'obra maza-
vella.

El Papal donà d'antic l'exem-
ple; ell donà als dèus antics
foragitats dels temples i als suc-
cessors dels Papes marlars ac-
culliren en sos palatius en ses vil-
les, en sos museus els ídols cal-
guis amb ses nuditats, amb la
manera de sos cultes. No eren els
deus que entraven a capassó el
portal del Palau cristià.

Qui s'imagina el Sant Pare ve-
nent les estàtues gregues i ro-
manes del Museu vaticà, posant a
subhasta l'Apòlo del Belvedere, la
Venus de Gèlido o el Discòbol? Son
preu permetria estendre les mis-
sions, més sembla una blasfèmia
que sols com a tòpic es pot ima-
ginar el redimir en diner els bel-
lits antics del tresor de Latzau o
les lapidaries de Rafael; o van-
dra arrancant les pintures de les
lloges o el Virgili de la Biblio-
teca vaticana.

No; l'Església guarda son tres-
or artístic; que és font que ex-
plica el gran fet històric de la
iconografia cristiana i la sumptu-
ositat de la litúrgia, que és be-
llesa i ensenyança.

EL CONFLICTE D'ORIENT

Han quedat definitivament tancades les negociacions de Lausana

Lausana, 4.—Ismet-paixà ha visitat els senyors Curzon, Bompard, Garroni i Child. Després ha visitat alguns perits. Ismet-paixà no ha donat a conèixer encara la seva contesta als aliats sobre les últimes proposicions que aquests li van dirigir.—Havas.

ELS TURCS DISPOSATS A SIGNAR LA PART RELATIVA A LES CLAUSULES TERRITORIALS

Lausana, 5.—La Delegació turca declarà ahir que es trobava disposada a signar la part de projecte relativa a les clausules territorials, renunciant a les reivindicacions otomanes, en què es refereix a Karagatz, plebiscit a Tràcia i guarnició de Gallipoli. Així mateix la desmilitarització dels Estreits.

La qüestió de les minories ha estat resolta d'acord amb els desigs manifestats pels representants aliats.

La delegació turca accepta, de més a més, els deutes de ferrocarrils, que quedaran a càrrec dels Estats, als quals pertaxen, i es farà una declaració per als portadors de títols del Deute públic otomà, donant-los-hi plena confiança.

En conveni especial quedaran establertes les condicions que hauran de regular la situació dels súbdits alemanys residents a Turquia.

La delegació turca, finalment, considera resolta la qüestió judicial.—Havas.

LA CONTESTA DELS TURCS ALS ALIATS

Lausana, 5.—A un quart de dues de la tarda lluraren ahir la seva contesta els turcs als caps de les delegacions aliades.

La resposta és bastant voluminosa i no presenta la forma d'un contraprojecte. Ritorn per base el projecte interaliat de tractat, fan observacions sobre gran nombre d'articles, acceptant-ne uns i combatent-ne d'altres, però les penses afecten a un nombre de punts relativament curt, que la delegació otomana es complau en qualificar de secundaris.

Al costat de la qüestió de Mossul, sobre la qual la resposta turca sembla indicar prudentment, tracta amb més detall de les clausules econòmiques del tractat.—Radio.

ELS DIFERENTS EXTREMS DE LA CONTESTA TURCA

Lausana, 5.—La contesta llurada ahir per la delegació turca accepta la data de 1920 com a punt de partida per al pagament de les anualitats relatives a la part del deute que incumbeix als territoris separats de Turquia; el repartiment del deute per l'administració; condició d'un acord amb aquesta per al pagament dels cupons atassats; exclusió d'Alemanya i Àustria de les organitzacions econòmiques i financeres de Turquia i acceptació de les proposicions aliades relatives a les representacions i del conveni respecte del règim de comerç, a condició que estipuli l'abolició de les capitulacions econòmiques en el tractat de pau.—Havas.

IMPRESSIO DEL TEXT DE LA CONTESTA TURCA

Lausana, 5.—La primera impressió dels que han llegit el text de la contesta turca, és la següent:

Primer: Que Turquia acaba de posar-se per la seva resposta al projecte del tractat, en la impossibilitat moral de provocar riscos de guerra al Pròxim Orient, i segon, que malgrat les reserves de la delegació otomana, que declara no poder signar el projecte en la seva forma actual, pot arribar-se a un acord que desvaneixi els darrers escrúpols de la dita delegació.

Els caps de les delegacions aliades es reuniren a les dues de la tarda, en el domicili de Lord Curzon per a estudiar-lo en comú. Després d'una hora de deliberació, els aliats interromperen llur reunió per demanar informes complementaris als turcs.

En la resposta que han llurad els turcs, comuniquen que estan disposats a signar la part del tractat relativa a les clausules territorials d'Europa. Ja no reivindiquen ni Karagatz ni el plebiscit a Tràcia.—Radio.

LA RESPOSTA ALIADA SON ACCEPTADES ALGUNES DE LES PROPOSICIONS TURQUES

Lausana, 5.—A les sis de la tarda els aliats van fer conèixer llurs decisions a Ismet-Paixà, rodejat de tota la delegació turca. Els aliats han declarat que acceptaven la proposició turca referent a negociacions separades per a Mossul i que mantenen, en canvi, llur text primitiu en què es refereix al règim judicial a Turquia.

Els aliats accepten la proposició turca per a les reparacions. En què es refereix a les clausules econòmiques mantenen les inscrites en el projecte de tractat però oferint als turcs que tinguin lloc noves negociacions sobre els punts litigiosos dintre el termini de sis mesos.

Per últim els aliats insisteixen per tal que desapareixi del tractat la petició d'indemnització de guerra reclamada per Turquia a Grècia.

En vista d'aquestes declaracions, Ismet Paixà i la seva delegació no s'han mostrat satisfets. Malgrat les incitacions dels caps de les delegacions aliades, han insistit en les seves reivindicacions. Després s'han retirat a un saló per deliberar. Cosa d'una hora després han sortit, comunicant als aliats que no poden fer les concessions demanades i que per consegüent que no Radio.

LA DARRERA TEMPTATIVA

Lausana, 5.—La temptativa que s'havia compromès a realitzar el delegat francès M. Bompard prop dels turcs en nom de les delegacions interaliades ha fracassat completament.

Després d'una llarga conversa amb Ismet Paixà, que durà fins la matinada, M. Bompard comunicà a Lord Curzon i al marquès de Garroni que la seva gestió no havia donat cap resultat. Aleshores

res els caps de les delegacions aliades reconegueren la impossibilitat de continuar les negociacions amb els turcs.

M. Bompard sostindrà tot seguit la seva posició.—Radio.

ELS TURCS ABANDONEN LA CONFERENCIA SENSE SIGNAR EL TRACTAT

Lausana, 5.—Els turcs han abandonat el lloc on se celebrava l'última reunió de la Conferència, sense signar el tractat.

Els aliats encarregaren al representant francès, senyor Bompard, que realitzés les darreres temptatives d'arreglament amb Ismet Paixà.

Com que les gestions del senyor Bompard han fracassat també, els tres caps de la delegació aliada han celebrat una important reunió, comentant els resultats nuls de la Conferència, fent-ne sabedor al Gabinet de Londres.

Els delegats turcs remeteren ahir, a un quart de dues de la tarda, als representants de les potències aliades una voluminosa resposta a la comunicació que els havia estat feta, exposant les objeccions formulades en el que fa referència principalment a Mossul i als interessos turcs. En la dita resposta Turquia ofereix presentar per separat un projecte amb les clausules relatives a Mossul, que es negociaran amb els representants de la Gran Bretanya.—Havas.

EL QUE DIU MUSTAFA KEMAL

Londres, 5.—Comuniquen de Constantinoble al "Times" que Mustafa Kemal ha declarat que Turquia no tem a Anglaterra ni es deixarà arrastrar pel camí on preté portar a la nació turca amb amenaces.

Afegí que les relacions de Turquia amb Rússia són cordials i estan inspirades en un judici sa.—Havas.

TURQUIA EN PLENA LLIBERTAT: DECLARACIONS D'ISMET PAIXA

Lausana, 5.—Ismet-paixà ha rebut els periodistes, als quals ha fet les següents declaracions:

Es impossible per Turquia el poder acceptar les proposicions que li han fet els aliats, i espero que ara s'em notifiqui oficialment la ruptura de les negociacions.

Fins aquest moment els acords de Mudanya continuen regint les relacions amb els aliats, però després de la notificació oficial de la ruptura recabarem la nostra completa llibertat d'acció.—Radio.

ELS ALIATS FAN UNA DARRERA TEMPTATIVA PROP D'ISMET PAIXA

Lausana, 5.—La delegació turca, amb Ismet-Paixà al davant, sortí ahir a tres quarts de vuit de la darrera reunió amb els caps de les delegacions aliades sense signar el tractat. Després

EL TANCAMENT DE LA RUHR

Els aliats suprimeixen tota comunicació telefònica amb Alemanya

Dusseldorf, 5.—Amb motiu d'haver-se negat la Central de telefons alemanya d'Essen a complir les ordres de les autoritats d'ocupació, aquestes han prevengut a l'esmentada central que suspengui les comunicacions de caràcter privat, si venia el cas.—Havas.

Dusseldorf, 5.—Les autoritats franceses han aplicat una nova sanció a Alemanya. Des d'ahir han quedat interrompudes totes les comunicacions telefòniques entre el territori de la Ruhr i la resta d'Alemanya.—Radio.

ELS FRANCESOS COMPLETEN EL TANCAMENT DE LA RUHR

Dusseldorf, 5.—Els francesos han ocupat Vohvingel, Lenzel i Bergbaun, a la regió de Remscheid, completant així el tancament de la Ruhr.

A Duisburg ha estat detingut un automòbil destinat al servei postal, que transportava gran quantitat de revòlvers.—Havas.

DE LA SEVA SORTIDA, ELS CAPS DE LES DELEGACIONS ALIADES DECIDIREN FER UNA DARRERA TEMPTATIVA PROP D'ISMET PAIXA

Lausana, 15.—La causa immediata de la ruptura de la Conferència ha estat la persistència de la diversitat d'opinió, en què es refereix a l'estatut dels estrangers a Turquia, per haver-se negat els turcs a atorgar, des d'aquest punt de vista, en matèria judicial, cap mena de garanties, malgrat de la insistència i les observacions dels aliats.

La conferència ha fracassat, però el seu fracàs no es deu en cap manera a les proposicions econòmiques dels aliats i bona prova d'això és que moltes d'aquestes proposicions no foren ni siquiera discutides ahir.—Havas.

M. BOMPARD DONA COMPTE A M. POINCARÉ DE LA RUPTURA AMB ELS TURCS

París, 5.—El senyor Poincaré s'ha entrevistat aquest matí amb el delegat de França a la conferència de Lausana, M. Bompard. No s'ha facilitat cap nota sobre l'esmentada conversa, però se sap que el senyor Bompard donà compte a Poincaré de la ruptura amb els turcs i exposà la seva opinió respecte la situació que no considera del tot greu, puix encara no s'ha perdut l'esperança que puguin ésser represes les negociacions.—Radio.

Dusseldorf, 5.—Les autoritats d'ocupació han aconseguit detenir nombrosos trens carregats d'hulla i coque en intentar travessar la línia d'ocupació per a introduir-se a Alemanya.

Com a sanció, les tropes d'ocupació han interromput les comunicacions telefòniques entre Essen i la resta d'Alemanya. La dita interrupció va començar ahir a mitja nit.—Havas.

L'ADMINISTRACIÓ FRANCESA ESTABLEIX A DORTMUND

Dusseldorf, 5.—En les fàbriques continuen treballant amb activitat i sense cap incident.

Les autoritats franceses s'han incautat de nombrosos transports de carbó que pretenien circular clandestinament.

Les tropes han abandonat Dortmund, després d'haver deixat establert el servei d'ocupació de Duane.—Havas.

EL BLOQUEIG CARBONER DIMINUEIX LA PRODUCCIÓ A LA RESTA D'ALEMANYA

Berlín, 5.—Amb motiu del bloqueig carboner la indústria tèxtil i la fabricació de maquinària han reduït el treball.—Havas.

ALEMANYA PROTESTA DEL BLOQUEIG I EL CREU CAPAÇ DE L'ESFONDRAMENT DE LA SEVA ECONOMIA

Berlín, 5.—El Govern alemany ha protestat contra la nota que li fou tramesa per França el dia 31 de gener relativa al bloqueig carboner, que qualifica de contrari al Tractat de Versalles i capaç de reportar l'esfondrament de l'economia alemanya.—Havas.

EL GOVERN ALEMANY EXAMINA LA POSSIBILITAT D'UNA RUPTURA, PERO NO ES DECIDEIX

París, 5.—Comuniquen de Berlín a "Le Journal" que en els cirkols ben informats han declarat que per dues vegades seguides el Govern imperial, deliberant sobre la proposició dels ministres Hecker, Grotki i von Maltzen i el comissari del carbó Stut, influïts per la pressió del partit militarista, ha examinat la possibilitat d'una ruptura oficial amb França i Bèlgica, i les dues vegades la majoria del ministeri s'ha pronunciat en contra de mesura tan extremada.

Assigura també, sempre partint d'informes autoritzats, que les temptatives militaristes han fracassat degut al caràcter negatiu dels sondeigs fets per Alemanya prop dels gabinets estrangers, especialment el d'Anglaterra, i a la resposta del de Praga, aprovant sense reserves l'actitud de França i Bèlgica.

Així mateix s'afirma en els esmentats cirkols que segueixen activament els "pourparlers" entre Berlín, Moscou i Kíev.—Havas.

Washington, 5.—Destruït el pla de les organitzacions obreres alemanyes d'induir als Estats Units a intervenir en la

divergència franco-alemanya, de l'ocupació de la Ruhr, el "New York Herald", ha publicat una nota en cap manera el paper de medi en un afer purament europeu, si es presenta un dia l'ocupació nord-americana es complirà a Europa després de la remissió de la conferència econòmica.—Radio.

Les terres del Pacífic

Violent terratrèmol a les illes Hawaii

UNA ONADA FORMIDABLE RASA CAMPS I POBLACIONS DUES ILLES DESTRUÏDES COMUNICACIONS INTERROMPES DES: ES CREU QUE LES TIMES SON NOMBRE

Londres, 5.—Tots els diaris publicen notícies procedents de Nova York donant compte d'un violent terratrèmol a les illes Sandwich (Pacífic).

Una onada gegantina arribà per complet als mols de xipílag, arrastrant mar i nombrosos edificis, arribant a ponts.

Les comunicacions estan lladres per complet, cosa que tribueix a fer més difícil la situació.

Ha entrat en erupció el volcà Larren.

Fins ara s'ignora el nombre de víctimes, però es tem que sigui enorme.—Havas.

Nova York, 5.—El terratrèmol que s'ha produït a les illes Hawaii i Samoa ha causat grans desperfectes. El mar ha penetrat en gran quantitat a la costa devastant i arrasant alguns pobles, per la ciutat d'Hild Bay ha estat truida per les ones, no quedant desgràcies degut a que habitants tingeren temps de fugir-se a la part alta de la muntanya.

S'ignora el nombre de víctimes però es suposa que deu ser molt elevat. Totes les comunicacions telegràfiques, telefòniques i sense fils han quedat interrompudes.

El pic de Lassen a Califòrnia està en erupció.—Radio.

EL MOVIMENT A L'OBSEQUI TORI DE FLORENCIA

Roma, 5.—Comuniquen de Florència que s'ha registrat dissabte un terratrèmol que cedeix en violència al sud-oest del territori italià.

Els sismògrafs registraren moviment telúric durant quatre hores. L'amplitud dels traços ha estat gran. La cascadilla deu estar situada a una mitja d'Àfrica, a la zona dels Andes.—Radio.

CRONICA DE CULTURA

Inaugural de curs de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya

L'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya celebrà la sessió inaugural del present curs de 1922-1923, en la qual el secretari doctor Corrachon llegí la memòria-Ressenya de les tasques de l'entitat en el passat i present, palesant la vitalitat de la corporació reflectida en l'augment d'associats i en el gran nombre d'interès de les sessions i conferències científiques, cursos d'especialització, alguns d'ells a càrrec d'eminentes professors estrangers, etc. Acabà el seu parlament demanant a tots els acadèmics la seva cooperació a la tasca científica i patriòtica de l'Acadèmia.

El doctor Felip Cardenal donà lectura del discurs que per torn li corresponia fer sobre "La riquesa hidro-mineral a Catalunya. Causes del seu avarament desenvolupament", exposant característiques i propietats de les nostres fonts, lamentant la poca explotació de què són objecte a la nostra terra, malgrat la superioritat de moltes d'elles sobre les similars estrangeres; i assenyalant defectes i apuntant esmenes per a la utilització de la riquesa que suposa pot arribar a ésser l'abundància i qualitat de les aigües hidro-minerals catalanes.

El doctor historiador de la nostra Medicina, doctor Josep Maria Roca, llegí un treball titulat "Tribut al mestre", biografia del gran històleg doctor Jaume Ra-

mon i Cajal, durant la seva estada a Barcelona, admirable treball on van de costat les descobertes científiques i les anècdotes de la vida d'En Cajal, relatades amb el catalanisme i personal estil del doctor Roca, el qual deu remarcar com des de Barcelona En Cajal s'havia donat a conèixer del món científic i en l'Acadèmia donà ses primeres conferències. Explicà també les gestions fetes prop de l'Ajuntament de Barcelona perquè a En Cajal li fos donat un càrrec al Laboratori municipal; el fracàs de les tals gestions portà aparellada, donada la manca de recursos d'En Cajal, l'anada d'aquest a Madrid a participar en unes oposicions a càtedra que l'allunyaren definitivament del nostre costat.

El president, doctor Celis, en breu i acertat parlament resumí l'acte i sol·licità la cooperació de tothom per a l'engrandiment de l'Acadèmia, progrés de la Ciència i major glòria de Catalunya.

Assistiren a l'acte el doctor Trallero, en representació del governador; doctor Sunyer, Madañ, Real Acadèmia de Medicina i Cirurgia; doctor Jordi, Real Acadèmia de Ciències i Arts; doctor Enric Ribes Ribes, Hospital de la Santa Creu; doctor Tarrueja, Associació General de Metges de Llengua Catalana; doctor Gallart, Institut municipal d'Higiene; doctor Puig i Sals, Sindicat de Metges de Catalunya i Acadèmia dels Sant Cosme i Damià; doctor Jori, Acadèmia d'Higiene; doctor Girona Trius, Acadèmia de Bones Lletres; doctor Tos, Institut Municipal de Beneficència; doctor Rovira i Ribes, Institut de la Dona que treballa; doctor Pell i Cufí, Cos Mèdic de l'Institut de Mecanotècnica; doctor Carrut, Centre Excursionista de Catalunya; senyor

Moix, Alenon d'Alumnes Interns de l'Hospital de la Santa Creu.

Conferències a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya

L'última conferència del cicle de 15 sobre "Física dels raigs X", que a càrrec d'En Josep Grau ha vingut donant-se a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, tindrà lloc el dia 8 de l'actual, essent el tema a tractar "L'espectre lumínic visible i les seves línies. L'anàlisi espectral. Espectres d'emissió i d'absorció. L'infraroig. L'ultravioleta. Els espectres de raigs X. Llurs línies i bandes. Els raigs X independents. La teoria electromagnètica de sa emissió. L'emissió per quantitat. Els raigs X característics. Llur emissió per electrons. Llur emissió per fluorescència. Les sèries K, L i M. Les relacions de Moseley. La sèrie J. Tensió necessària per a excitar la radiació característica".

Conferència del doctor Isidre Polit

Demà, dimecres, a les dotze del matí, el doctor don Isidre Polit, de la Real Acadèmia de Ciències, professor de la Universitat, donarà als Instituts de Vil·la Joana una conferència pública sobre el "Tractament matemàtic de les mesures individuals d'un fet variable".

El millor tren per assistir a ella és el que surt de l'estació de la plaça de Catalunya a dos quarts de dotze. Es podrà retornar a Barcelona a un quart de dues.

Les lectures de l'Associació Catalana d'Estudiants d'Alfred Gallart

Dissabte passat tingué lloc a l'Associació Catalana d'Estudiants la lectura de consuetud, que anà a càrrec de N'Alfred Gallart.

En la tria de prosa que donà a conèixer, aquest jove escriptor es manifestà narrador ple d'amentat, hàbil estructurador de situacions dramàtiques i psicòleg sagat i subtil; condició que, amb una atenció reflexiva sobre la ver-

pla obra, acabaran d'artitzar l'estil natural i seguit, esmantant-lo amb un major lluc literari.

Lluís Bertran i Pijoan

El vinent dissabte, dia 10, a tres quarts de set de la vetlla, i al mateix estatge de l'entitat (Méndez Núñez, 3, principal), En Lluís Bertran i Pijoan llegirà el seu llibre de poemes inèdits i de pròxima publicació, que ha de dur per títol "Les extacions".

Com totes, aquesta interessant lectura serà pública.

Universalitat

S'ha rebut una Real ordre relacionada en l'exercici i el dret a reconèixer, amb caràcter general, els dos catèdriques de Llengua grega i Llengua i literatura grega, l'opció fa tenir o no alternativa de cursos; s'ha d'entendre en cada cas condicionada per l'oportunitat resolució de la Junta de Facultat.

També s'ha rebut una altra Real ordre nomenant a En Ramon Jordi Borràs auxiliar numerari de la facultat de Ciències amb el sou de 5,000 pesetes anuals.

El director general ha remès al marquès de Carulla el taló corresponent a les dotze taules bipersonals concedides a l'Escola de Cervà.

Una altra Real ordre separant del servei a En Lluís Gratacos, mestre de Clamilles, per un any i amb pèrdua de l'escola.

Reial ordre ajuntant la concessió de premi sol·licitat pels mestres de secció de l'Escola graduada de Torregrossa En Ramon Miranau i En Modest Ruff.

Reial ordre concedint un vot de gràcies als mestres concurrents a les conferències pedagògiques celebrades a Cervà el juliol propassat.

Reial ordre declarant inclòs el mestre En Felix Vico Llana al Reial decret de 28 d'abril de 1877 als efectes d'inclusió a l'Escola provincial d'augment gradual de son.

El canvi entre En Josep Ildora Moren i En Josep Balmguer, mestre de Secar de Real (Palmas) i Capdella (Balears), respectivament.

El director general rebutja el recurs interposat pel mestre de Seva, En Vicens Arcadio Larrea.

El director general concedeix dispensa de defecte físic per exercir el Magisteri a En Josep Batel i Batel (Tarragona) i Na Carme Roig, de la Pera (Girona).

Reial ordre acordant que torni al servei actiu de l'ensenyança que sol·licita la mestra substituïda de Vilanova d'Escornalbau, Na Paula Borrell.

Reial ordre separant definitivament del Magisteri a Na Genoveva Socaró Molins, mestressa de Pinyan.

El director general imposa tres mesos de suspensió a un jove, deixant de se efecte la inculació en l'article 171, a la mestressa de Sant Quirze de Safajó.

Reial ordre concedint l'excedència sol·licitada pel mestre de Montecar de Berge, Estanislau Lafarga, i a la mestressa de Margobera Na Maria Ausia Amorós.

Conferència Dwellshauvers

Passat demà, dijous, dia 8 de febrer, tindrà lloc a l'Institut Francès (Consell de Cent, 835), una conferència pública, a càrrec del senyor director del Laboratori de Psicologia Experimental, en G. de Dwellshauvers, que versarà sobre "Verbaeren, l'il·lustre compatriota i amic del conferenciant.

La comissió d'Educació General

La Comissió d'Educació General de la Mancomunitat de Catalunya ha disposat una conferència, que donarà el col·laborador de la Fundació Bernat Metge i mestre en Gai Sabat, nomenat Antoni Navarro, avui, dimarts, dia 6, a les deu de la vetlla, parlant de "La poesia i el poble: Noves jornades". Els clàssics en català". L'acte serà al local de "Nin d'Art", de Vil·lafranca, guanyant oïdit per aquesta entitat.

Crònica Judicial

AUDIENCIA PROVINCIAL

A la Secció segona va competir neti, Fraire Corredor, la qual minyona de N'Antoni Freixas, nom de Filomena Ribes, va ser coberta d'argent, un rebuig i un d'or, tot valorat en 216 pesetes, parellet de la casa. La processa restant condemnada a diferents penes de presó. El fiscal ha arguït un presó major.

A porta tancada s'ha vist a la tercera la causa per delictes contra l'estat imputat a Ismael Carro. El veredicté va ésser d'inculpabilitat. Sala va absoldre a la processada.

A la Secció quarta el Jurat ha un veredicté d'inculpabilitat a la processada, Manuel Barcal, al qual contractista d'obres, i Manuel Alcega, carregat de les mateixes obres, quals, per enlloçament d'una badia, trobar la mort dos obrers.

ASSEMBLAMENT TERRITORIAL

Sala primera.—Sala. Major Ramon Arnau Roca, contra Ramon Arnau Roca.

Sala segona.—Nord. Major Josep Marimon, contra Josep Marimon i un altre.

Sala tercera.—Llunya. Orde nomenant a En Josep Marimon, contra Na Ausia Baster.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera.—Audència. Sala S. Vil·lafranca. Jurat.

CONFERENCIES

PREMSA ASSOCIADA
: CORRESPONSALS :

D'ESPANYA

La situació política

L'actitud dels elements militars

Avui s'ha vist el Congrés més animat que de costum, circulant entre els habituals concurrents, rumors sobre determinades actituds en un sector dels elements que en aquests últims temps han cridat l'atenció pública.

El ministre de la Guerra s'ha aplegat a desmentir les notícies circulades, lamentant que diàriament se l'obligui a rectificar absurds i coses faltes de fonament.

El fet d'haver tingut avui el senyor Alcega Zamora despatx extraordinari amb el Rei ha obert únicament i exclusivament al desig d'anar donant compte al sobirà d'aquells assumptes urgents del seu departament en relació amb els projectes que té anunciats.

REUNIONS D'OFICIALS

Sobre els rumors circulats aquesta tarda, referents a l'actitud de "determinats elements", diu La Correspondencia de España:

"Persones particulars, assabentades de quant passa, ens informen, respecte de l'origen d'aquests rumors:

Segons sembla, aquests dies han celebrat particularment alguns oficials diverses reunions, influïdes, sens dubte, per certes campanyes de Premsa, i com a resultat d'aquelles han tramés una lletra al ministre de la Guerra, en la qual es fa veure al Govern la conveniència de realitzar una operació sobre Alhucemas per a donar satisfacció a la dignitat nacional, ofesa pel tracte donat als presoners.

En l'esmentada lletra, els militars que la signen s'ofereixen voluntàriament a prendre part en aquesta operació.

També es fa esment en la lletra de la qüestió de les responsabilitats, demanant la seva depuració, tant en l'ordre militar com en el polític.

Podem assegurar que tot això té caràcter particular. No s'ha celebrat cap acte col·lectiu.

També s'ha dit aquesta tarda que el general Weyler ha rebut una lletra signada per un cap de l'exèrcit, en nom d'altres caps i oficials, que s'ofereixen com voluntaris al vell general per a formar part d'una expedició militar, l'objectiu de la qual fos Alhucemas.

"GUERRA, GUERRA, AL INFIEL MARROQUÍ"

Segons La Acción, sense propòsits de bogeria i sense que això signifiqui canviar els dissenys del Govern espanyol, l'exèrcit es concreta a demanar que es castigui la infàmia d'Aldir i la gran vergonya d'Alhucemas. Per a fer-ho, l'oficialitat s'ofereix voluntàriament, renunciant avançadament a tota recompensa i inclús a la permanència al territori ocupat.

"LA EPCCA" RECOMANA PRUDENCIA

Sobre aquest assumpte, diu l'òrgan conservador:

"El dia d'avui ha estat molt fecund en rumors alarmants, que ens abstenim de recollir, perquè mai tenim el propòsit favorable per a parlar i escriure sobre hipòtesis desagradables.

Volem confiar, confiem que la prudència i el bon sentit s'imposaran a tots.

Els moments per què passa Espanya i les circumstàncies que vivim, són prou delicats perquè ningú procuri, conscientment o inconscient, per alt que sigui la mira, en fer-los encara més difícils.

El veritable patriotisme consisteix sempre en la unitat espiritual de tots els conciutadans, no en què s'exacerben les discrepàncies.

S'ha d'imposar a tots la serenitat."

Conferencies entre ministres.- Una circular.-Opinions autoritzades.-Pesimismo

El plet militar ha constituït avui el tema de totes les converses.

Encara que aquestes delicades qüestions s'amaguen sempre en els centres oficials, hi han prou motius per a suposar que els anomenats "determinats elements" han exterioritzat el seu disgust per entendre que el plet del Marroc no pot substanciar-se sense que el prestigi de les armes quedi per sobre de malèvols insinuacions.

El dimenge i ministre de la Guerra celebrà una llarga conferència amb el president del Consell i avui ha estat al Palau celebrant un despatx extraordinari amb el Rei.

Per la tarda ha anat l'Alcalde Zamora a la Presidència, tornant a conferenciar amb el marquès d'Alhucemas.

Separadament han anat acudint als ministres, i cap ha dit l'objecte d'aquestes misterioses entrevistes.

Des de fa dies es coneixia el text d'una circular que un determinat Cos dirigia als seus companys demanant el seu parer sobre l'actuació del exèrcit al Marroc.

Es deu consignar que el moviment iniciat s'ha fet jeràrquicament, seguint tots els tràmits reglamentaris i que en la seva actuació hi han intervingut organitzacions ja desaparegudes (les Juntas de Defensa).

Quan aquesta nit havem procurat conèixer l'alcanc del moviment en la seva justa extensió i detalls, persona autoritzada ens ha dit el següent:

Tenen l'obligació els coronels d'una guarnició de conèixer l'estat d'espirit de la oficialitat i els generals d'elevat a la superioritat els antecedents d'una qüestió inspirada en un moviment noble i generós.

El ministre de la Guerra està obligat a recollir i a escoltar quant sigui lícit i no coaccioni, el més mínim el compliment del seu deure, però el ministre, com individu del Govern, té que respectar les orientacions polítiques.

Ed bell entuvi, en les esferes oficials no s'observava el pesimismo que regna en els anomenats cirkels polítics.

MOVIMENT BURSATIL

Els fons públics es presenten avui més fermes que en anteriors sessions, guanyant la partida d'Interiors 15 cèntims al tancar a 70'90.

Els Tresors a tres mesos i a dos anys, febrer descompten el cupó corrent.

De les accions bancàries, les del Riu de la Plata cedeixen tres punts.

La moneda estrangera, irregular.

Els francs, en baixa de 45 cèntims; les lliures i llires milloren sis i cinc cèntims, respectivament; els marcs es fan, particularment a 0'0175.

La qüestió del Marroc

El ministre de la Guerra i les operacions d'Àfrica

El ministre de la Guerra, en rebre avui els periodistes, ha fet les següents declaracions:

—Valg a començar rectificant una notícia, absolutament inexacta, sobre la vivesa i desgrat de comunicacions entre el respectable general Losada i jo sobre el coronel Jiménez Arroyo.

Es una fantasia, igualment que les notícies d'evasió de l'esmentat coronel.

Totes les comunicacions entre el general Losada i el ministre de la Guerra s'han canviat i es canvien en termes sincers, cordials i de mútua consideració, cosa que, sobre ésser el nostre deure, és la nostra complacença.

I sobre això, res més.

S'ha reparat per ací una fuffa en la qual es dona a entendre, sense dir-ho, que jo vaig dirigir al general Burguete un telegrama prohibint d'operacions sobre Alhucemas, relacionades amb la dimissió del general Burguete.

La notícia és també total i absolutament inexacta.

Jo no he dirigit cap telegrama al general Burguete que es relacioni amb Alhucemas i que hagi determinat tal dimissió.

Lamento que el meu digne amic el general Burguete no sigui aquí, perquè ho hauria desmentit, com ho desmenteixo jo terminantment.

I he desmentit-ho per als que ho llegeixen, perquè els que ho hagin escrit saben perfectament que jo no he posat tal telegrama, i per, saber-ho, empenen una redacció equivocada, per donar-ho a entendre sense dir-ho i sabent que no és exacte.

Jo afirmo que no he posat tal telegrama, ni tinc notícies de cap telegrama que digui això.

Ignoro en absolut el que pensava dir el general Berenguer el dia que parlà al Senat, al perquè no digué; i jo ignoro perquè en aquest dia no estava jo ni tan sols a Espanya. Era a l'estranger servint al meu país.

Com que jo no vaig assistir a la Conferència de Pizarra, desconec el que en ella es tractà, i tinc per a tot el que ignoro, el respecte de no fer comentaris lloquents amb ignorància d'antecedents.

A l'única cosa que em permeto cridar l'atenció, és que si en aquella data, amb l'estat d'ànim del país i amb els elements que hi ha, es va creure una determinació —si és que existia— importuna, tothom ha de comparar dades i circumstàncies.

Vull recordar també que aquest Govern jurà el 7 de desembre últim, que es va trobar una situació creada a la zona occidental, a l'oriental i al problema dels presoners i es dedicà amb tota la seva bona voluntat a consolidar la primera, a millorar la segona i a resoldre la tercera.

En les seves determinacions totes sobre la política a la zona del protectorat, trobà la satisfacció i el ferm convenciment que per a tota operació militar que la nostra influència al protectorat exigís, per ampla, per important, i per difícil que l'operació fos, compta el Govern amb l'exèrcit capaç de realitzar-la brillantment i de vèncer totes les dificultats que l'empresa suposi i que la nostra desorganització administrativa augmenti.

Referent a les línies en què quedi o avanci un exèrcit a un protectorat, les responsabilitats són solament i exclusivament del Govern, perquè l'Alcalde i els límits dels objectius polítics, en una empresa de protectorat, és un acte de Govern.

vern; i com és el Govern el que decideix, al Govern sols incumben les responsabilitats, essent una tremenda injustícia, un absurde i una inexactitud estendre aquestes responsabilitats, privatives del Govern, a l'exèrcit, capaç de realitzar tot el que es li encarregui i que per tenir per missió executar i obeir el lliure de tota responsabilitat, si n'hi ha, en aquestes determinacions.

No creia que hagués de recordar una cosa tan sabuda com la que, en l'ordre (pena) les responsabilitats són individuals i per consegüent si hi ha un delicte o alguna falta, el responsable és qui la comet i mai alcansa la responsabilitat a la col·lectivitat, màxim quan aquesta col·lectivitat, exercint la missió tan difícil i tan delicada de fer justícia així mateix, ha demostrat la noblesa, l'esperit de justícia i el sentiment del deure i en la seva pròpia carn fereix sempre que la llei ho exigeix i desint i desprejiciant tota suggestió i ambient d'impunitat.

Vull rectificar també, com ho vaig fer anteriorment al Congrés, que cap Govern que mereixi tal nom pot considerar la nostra acció al Marroc com de venjança, i si solament com de càstig, davant d'una rebel·lió o d'una excessos, perquè Espanya al Marroc no és solament un país que té una relació històrica, que sofreix un greuge, el vengui i se'n vagi, sinó que ha de romandre allí, desenrotllant una missió, i el governant ha de pensar en l'escament d'arribar i en la convivència de demà. Aquesta és la missió del governant, únic responsable d'aquesta determinació.

De l'Exèrcit dic el mateix que abans, que mai és responsable d'aquests criteris polítics, i que, per fortuna, com tot el que és fort, té la serenitat i la noblesa suficient per veure i meditar molt per damunt de successos, que no li poden greujar i de gent que no poden merèixer la consideració d'enemic adequat i digne d'ell.

Per últim, no m'explico, més que per pèrdua de la reflexió i de la idea del deure, l'obra de posar en desacord l'exèrcit amb el país.

Qui intenti això, oblidat el que és una democràcia i que és un exèrcit modern. Jo no aniré mai per aquestes camins.

Tinc la satisfacció de dir-li a Espanya que amb el dret, amb l'obligació de posar en comunicació constant i correctíssima, a través de la jerarquia, els sentiments de la col·lectivitat militar, té Espanya la tranquil·litat i la sort de comptar amb un exèrcit en el qual la idea del deure de l'honor, del sacrifici, són tals, que està disposat sempre, i no són paraules, sinó fets, a tota missió, per important que sigui, que el país desitgi, el Govern acordi i l'interès i dignitat nacional aconselli.

Quan arribà a Madrid l'infant don Carlos, qui és un compilor extremat de les pràctiques militars, se'n va presentar com a capità general i va celebrar amb mi una detinguda i afectuosa conferència, i, naturalment, jo havia d'ofertir-li els meus respectes.

Ahí estigué de càrrec, cosa que és ben sabuda, i jo volia anar a veure'l, amb tant més motiu quan els infants han passat algunes temporades amb mi (i llurs atencions per a la meua família jo mai les he oblidat), a un balneari que és molt proper a la Carolina i que s'anomena "La Alcega".

UNA BAIXA A L'EXERCIT

Demà publicarà el "Diario Oficial de Guerra" la baixa a l'exèrcit del coronel Jiménez Arroyo.

ELS PRESONERS MALALTS

E cap del Govern ha dit aquesta tarda que no tenia cap notícia per comunicar als periodistes.

Aquesta li han preguntat sobre la decisió que el Govern havia pres a favor

de la cent presoners rescatats que es troben malalts.

El President ha contestat:

—Els ministres, al final del Consell de divendres, començarem a ocupar-nos del lamentable estat en què es troben aquests cent i tants presoners rescatats, però no van enllestir la deliberació, la qual continuarà al Consell de demà.

En aquest Consell decidirem el sanatori o establiment en què ingressaran, per procurar llur reconstitució física.

PRESENT DE NOCES

La baronessa del Castillo del Chirel ha fet present a l'ex-presonera Carme Ube de d'una medalla d'or, amb perles i brillants.

EL COMUNICAT

El rebut del Marroc al ministeri de la Guerra diu així:

"Zona oriental. — La posició de Benítez fou foc sobre un grup que tirava contra posició "Vierne", obligant-lo amb les ametralladores a retirar-se.

Ahí foren hostilitzades les forces d'enginyers que treballaven en l'"avanzadilla" Tizzi-Alma per grups d'alguns moros que feien trinxeres, contra els quals tiraren amb canons i ametralladores fent-los retirar.

Ahí es feu convoi a les posicions de Teguntz, Aydir-Ama, Sidi-Masaud i Izmar, sense novetat.

L'esquadreta i la de caça corregueren tot el front enemic, sense observar res anormal, bombardejant els voltants de Yebel-Addra i Tizzi-Azza.

Zona occidental. — Sense novetat."

ELS PATRIOTES "VECINOS DE MADRID"

En l'última junta general de l'Associació de Veïns de Madrid, després de reelegida tota la Junta directiva, se li conferí l'encarreg de fer un acte de gratitud envers el sargent Vasallo, l'Echegarrieta, el Pare Revilla i En Manuel Cerezo, president de la Comissió pro-rescat dels presoners, que iniciaren la campanya per a la lliberació dels maleixos.

GOLDATS MALALTS

Cádiz. — Prodecedent de Larraix ha arribat el vapor "Isa de Menorca", portant 121 soldats i oficials amb llicència per malalts.

La majoria pertanyen al regiment de cavalleria de Taxis, segurs i caçadors d'infanteria.

Diuen que en aquella zona regna una perfecta tranquil·litat.

UNA MANIFESTACIO

En el Centre Obrer de Castelló de la Palma ahir es celebrà un míting per demanar al Govern que s'exigeixen les responsabilitats derivades de la guerra del Marroc.

Després es verificà una manifestació nombrosíssima amb 24 banderes que s'encaminà al Govern civil on presentaren les conclusions del míting.

UN RESCATAT

Ha arribat a Cádiz i ha sortit en l'express, cap a Madrid, el capità Garcia Penya, que estigué presoner a Aldir.

Els seus companys de l'aeròdrom de Quatre Vents, de Madrid, li preparen una gran recepció.

Per les responsabilitats

DE CATALUNYA

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Una conferència :: Futbol

Dimarts vinent, a les deu del vespre, mossèn Antoni Navarro donarà, al Nin d'Art, una conferència, amb el tema: "La poesia del poble: Noves jornades: Els clàssics en català".

Promet veure's força concorreguda.

Aquest últim divendres, en el campionat de segons equips, Els Traquilles han vençut el Vilafraça Jove, per 3 gols a 0.

Avui, di 4, han de jugar l'equip local i el Valls Esportiu un partit de campionat de la província de Tarragona.

Ha contractat matrimoni amb la senyoreta Maria Catasals el bon nacionalista En Pere Giró.

REUS

Periodista agredit :: Futbol :: La Cursa Barcelona-Saragossa-Barcelona

El cap de les forces armades de l'Ajuntament, perquè un setmanari republicà, desafecte, naturalment, a la unió republicana-monàrquica nacional s'ocupava d'ell, va agredir l'altre dia al director de l'Aludis setmanari, senyor Pere Jordana i Borràs.

Es intolerable que en país civilitzat es regueixen unes garanties constitucionals que garanteixen el dret i la llibertat de la Premsa i del pensament, passant semblants valvaddes. L'Associació de la Premsa ha de fer sentir la seva veu i el seu pes damunt qui correspongui per tal que no quedin impunes semblants fets, tolerats i consentits per un partit que té encara el cinisme de titular-se república-autonista.

El partit de futbol jugat ahir de campionat entre el Sitget i el nostre Reus Deportiu es vengué molt concorregut, quedant a 5 gols a 0 a favor de l'equip local. Ara estan igualats de punts els dos equips, ja que el Sitges era el que anava davant del nostre, per dos punts.

El Club Deportiu obsequià a la nit amb un apat als jugadors vencedors.

— Els corredors de la cursa Barcelona-Saragossa-Barcelona passaren ahir de retorn a Barcelona. El primer que arribà a Mora la Nova, a les 10'03 de matí, fou un "Lorje" i quasi al mateix temps una "Indian" amb sidecar. Acabat de la parada reglamentària empenyeren la carreta cap a Reus, Tarragona, Barcelona, sense que ocorregués cap desgràcia personal.

IGUALADA

L'Ateneu Igualadí de la classe obrera :: Cicle de conferències

Aquesta entitat i el seu Consell d'Instrucció han organitzat un cicle de cinc conferències, la primera de les quals tindrà lloc el dia 3 del que som, anant a càrrec del director de les escoles de l'Ateneu senyor Abelard Fàbrega, tractant el tema "Conceptes bàsics d'educació".

Les cinc restants es donaran en les dates i pels conferenciant següents:

El dia 17 de febrer, "Sobre educació" pel director de l'Escola Normal de mestres de Girona, senyor Cassà Costal; e

dia 3 de març, "Els fets culminants de la història medieval catalana", per l'eminent historiador senyor Antoni Rovir i Virgili; el dia 17 de març, "Els moments actuals de la ideologia catalana" pel culte professor Bonaventura Casadevall; el dia 14 d'abril, "La literatura catalana moderna i les seves valors universals", pel distingit professor de Literatura de l'Escola Normal de Moirós de Lleida Joses Sans i Poch; el dia 28 d'abril, "El romanticisme a Europa i el renixement de la literatura catalana", per l'eminent crític Manuel de Montoliu.

Per les responsabilitats

CRONICA SOCIAL

Trobada d'un explosiu

Ahí, a tres quarts de set de la tarda, fou trobat un artefacte de forma cilíndrica, sense mitja i embolicat amb draps, a un replà de l'escala del carrer de Fontanella, número 9, on havien estat les oficines de la Banca Italiana di Sconto.

L'artefacte fou recollit per la policia i traslladat a la delegació que aquesta té al districte de l'Audiència, essent portat més tard, al camp de la Bota, per al seu anàlisi, en el carro blindat.

Vaga solucionada

Ha estat solucionada la vaga de la fàbrica de teixits del senyor Vela Segador, del carrer de la Creu Coberta, núm. 22.

Els rabassaires

Ahí, al matí, va visitar al governador civil, senyor Raventós, una comissió de rabassaires presidida pel diputat senyor Company, per comunicar-li que el dia 20 marxarà a Madrid per fer arribar les seves aspiracions al cap del Govern i al ministre de la Governació.

Demanant unes declaracions

El jutge degà d'aquesta capital va rebre un exhort telegràfic del jutge d'instrucció de Manresa, demanant que es prengui declaració a Ramon Sales, Joan Lagua i Andreu Hortet, membres de la Junta de la Corporació de Treballadors (Sindicats Lliures) perquè declarin si a les darreres hores de la tarda i a primers de la nit del 25 d'agost últim va estar al domicili del dit Sindicat, Joan Pladevella

Cucurull (a) "Joan de la Manta", empresonat i processat com a suposat autor de l'atemptat a Angel Pestanya.

L'atemptat del Metropolità

La Corporació General de Treballadors (Unió de Sindicats Lliures) ha publicat una nota, en la qual es diu que per tal d'esvaïr rumors infundats sobre l'atemptat ocorregut a les obres del Metropolità a conseqüència del qual va resultar mort l'operer Felip Giménez, ha de fer constar que la baralla va produir-se perquè diferents individus van intentar fer coacció i que l'esmentat operer que va resultar mort no treballava en aquelles obres.

Els processos contra Angel Pestanya

A la secció primera d'aquesta Audiència estan assenyalats els següents judicis contra Angel Pestanya:

— Dia 8, tres pel delicte d'injúries i un per escarni.

— Dia 9, un per excitació a la rebel·lió i tres per injúries.

— Dia 10, un per excitació a la rebel·lió, un per amenaces i un altre per injúries.

Mítling suspès

El mítling anarquista que havia de celebrar-se ahir, al matí, al Cinema Bohème, de la barriada de Sans, fou suspès pels seus organitzadors.

Reunió dels patrons barbers

La Societat de Mestres barbers "La Economía", celebrà reunió general ordinària avui, dimarts, a les deu de la nit, al seu establiment social, Sant Pau, 83, pral., per tractar d'assumptes interessants.

El patró adherit a "La Popular" també es reunirà avui, a les deu del vespre, al seu local del carrer del Consell de Cent, 11.

Assemblea dels cambrers

Avui, dimarts, a les quatre de la tarda, es reuniran en assemblea magna l'Associació Professional de Cambrers (Sindicat Lliure), el Sindicat Lliure de Cuiners i el de Rebosters al local social del carrer de Ponent, número 61, amb l'objecte de veure una solució a la situació creada a la classe pels explotadors de Musio Halls i Cabarets, que han llançat al carrer a un gran nombre de treballadors.

Festival pro-presos

La Unió de Sindicats Lliures i la Comissió de festeigs del Sindicat de Cambrers estan organitzant un festival benèfic, el producte del qual és destinat a alleujar la situació dels presos per qüestions socials.

Els obrers metal·lúrgics

Dimenge passat es va celebrar al Centre de Sindicats del carrer de Guàrdia, l'anunciada Assemblea general del Sindicat Lliure de Metal·lúrgics, amb el local ple de gom a gom i un entusiasme verament extraordinari.

S'aprovaren l'acta de la sessió anterior i l'estat de comptes. Després es tractaren assumptes de transcendència per a la professió. Finalment s'adordà per unanimitat protestar davant de les autoritats de les coaccions que sofreixen per part de determinats elements ja coneguts, i rebatre-les enèrgicament i violenta, si qui ha de posar remei no ho fa i continua la política de pasteig que pot portar grans conseqüències.

Es va donar compte de la dimissió de la Junta directiva i es va nomenar tot seguit una altra, composta de quinze companys de molt prestigi a la classe, els noms dels quals es faran públics pròximament.

Una convocatòria en ostal

Dimenge va aparèixer pels carrers de Barcelona, una convocatòria dels Sindicats Lliures de Cambrers, Cuiners i Rebosters, anunciant una assemblea que se celebrarà aquesta tarda, a les quatre, al carrer de Ponent, número 4, per tractar dels interessos dels cambrers i cuiners de musio-halls i cabarets, els quals veuen perillar la seva situació econòmica per culpa d'haver retirat el permís de jugar a les empreses.

Cal esmentar amb satisfacció que aquesta convocatòria està redactada en català. Nosaltres, que acollim sempre amb simpatia totes les manifestacions de catalanitat, celebrem la iniciativa d'aquests Sindicats, desitjant que l'exemple sigui seguit per totes les organitzacions obreres de Catalunya.

Fets Diversos

Atropells

Antoni Garcia Ferrer, d'onze anys, fou atropellat per un tramvia al carrer del Marquès del Duero, el qual li causà una ferida contusa a la regió frontal i altres ferides a la gamba dreta i al llavi superior, contusions a diverses parts del cos i commoció visceral i cerebral, de pronòstic greu.

— Joan Artigas Sulet, de setanta anys, fou atropellat al carrer de Menéndez Pelayo per un tramvia, el qual li trencà la tibia i li produí una ferida contusa al cap, de pronòstic greu.

— Joan Pasó Miró, de vint-i-vuit anys, fou atropellat per l'auto 5.687, produint-li la fractura completa del genoll esquerre i contusions i crosions a diverses parts del cos. El fet ocorregué al carrer de la Indústria.

Mort per haver caigut d'un pont

Joan Martorell, de quaranta quatre anys, passava pel Pont del Dragó, quan tingué la desgràcia de caure a la via del ferrocarril, produint-se ferides tant greus, que morí al cap

DEL MUNICIPI

Termini prorogat
Els interessats en el termini de l'actual, dia que finalitza el termini per a la presentació de proposicions de construccions mecàniques de dues mans de l'Esplanada general, s'assabenta a les persones interessades que el dit termini s'ajorna fins a la una de la tarda de Dimecres, dia 12.

Visita
Abir visità a l'alcalde, per a complimentar-la, l'ex-regidor i nou vocal de la Junta de Cementiris, senyor Rafael Cardona.

Nota oficial
Aquest Ajuntament, en la sessió del 17 de desembre de 1922, prengué el següent acord:

"Que amb el fi de proveir una vacant de tinent segon de la Secció de Policia Sanitaria de l'Institut municipal d'Hygiene, i de conformitat amb el que informa la Secretaria municipal, complint el disposat en l'apartat b) del punticle tercer de l'antic reglament del Cos de tinent municipal, sobre un concurs entre els numeraris de l'antiga Secció primera que hagin servit com a supernumeraris en la Secció d'Hygiene; el termini per a presentar instancies sera el de vuit dies, des de l'emissió de la publicació de l'anunci en el Butlletí Oficial, i el tribunal el formarà la Il·lustre Comissió Central, presidida pel senyor alcalde, i actuant de secretari el de l'Ajuntament.

Barcelona, 12 de gener de 1923.—L'alcalde, F. Fabra; el secretari, Claudi Pla; i Font."

COMIAT A EN FONTDEVILA

Dimecres passat, al Palace Hotel, nombrosos amics van obsequiar amb un dinar de comiat al conegut escriptor En Manuel Fontdevila, que marxa a Madrid per ésser redactor en cap de "El Liberal".

A les acaballes del dinar, varen ésser pronunciats un seguit de brindis. En Jaume Rusiñol, En Josep Santpere, N'Emili Junoy, varen comunicar a l'assemblea un to francament humorístic que En Fontdevila, l'obsequiat, va saber aprofitar per fer una "causerie" excel·lent, plena d'enginy i d'ironia.

El dinar va ésser molt ben servit.

Una excursió a París, Versailles, Verdun i camps de batalla

El Gremi de Viatjants i Corredors del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria ens prega fem constar que accedint a nombrosos requeriments, procedents de poblacions foranes, inclos de València, s'ha ajornat fins a primers del propiament març el temps hàbil per a inscriure's a l'esmentada excursió, pagant tots quants es trobin en aquest cas, següentment el 25 per 100 de l'import total, pagant-se ço que resta de l'import total des del 15 al 20 de març i precisament en francs, a les Oficines del Centre o a la Secretaria del Gremi de Viatjants i Corredors.

El dia de sortida serà el 24 de març (dissabte), i el retorn el 2 d'abril (dimecres de Pasqua).

A aquesta excursió, la qual tindrà un èxit ben marcat d'instrucció i cultural, hi aniran representacions de diverses associacions professionals, com també nombrosos comerciants i industrials de poblacions catalanes, ço que vol palesar que d'han de gaudir avantatges els dos gaisos germans.

Acompanyaran als excursionistes precs d'un centenar de senyores i senyoretes de llurs famílies.

Els catalans que viuen a la bella capital de França es mouen diligents, organitzant un acte de transcendència en honor dels seus compatriotes.

També l'Office Français du Tourisme, d'aquesta ciutat, representació oficial del ministeri d'Obres públiques de França, per mitjà del seu digne director, don Josep Martinez, ha fet planar la tasca que el Gremi de Viatjants i Corredors havia de dur a cap, per a l'organització de l'esmentada excursió, obtenint importants avantatges i concessions tant a París com a Versailles com a Verdun per part de totes les autoritats civils i militars.

Pels ministeris corresponents s'han donat les corresponents ordres que en totes les visites que es facin als Museus i monuments vagin sempre els excursionistes acompanyats pels conservadors dels mateixos i delegats dels ministeris.

Els fan gestions perquè un dels senyors maritxals de França acompanyi els excursionistes i els expliqui la gegantina batalla que es desenrolla als camps de Verdun.

L'èxit de l'excursió està per descomptat, com no podia menys d'esperar-se.

Noves religioses

A la Secretaria de Cambra i Govern del Bisbat s'ha rebut, en sufragi d'un ànima, mil pessetes, per al diner de Sant Pare; cinc centes per a la propagació de la fe; cinc centes per a la bona Premsa, i unes quantes per a la caixa de llavors.

En aquesta Secretaria s'ha rebut un addicte de l'arquebisbat de Granada convocant un concurs per omplir vacants a les parròquies de la diòcesi de Granada. El termini de l'esmentat concurs és el primer d'abril d'aquest any. Signa el doctor Vicens, arquebisbe de Granada.

DESPORTS

FUTBOL

La selecció belga guanya per un gol de penalti
(Informació telegràfica)

Anvers, 5. — En el partit de futbol entre els equips belga i espanyol, guanyaren els primers per un zero.

Anvers, 5. — Hi havia un extraordinari interès pel match de futbol entre els equips de Bèlgica i Espanya que s'ha jugat aquesta tarda. Omplien l'estadi més de 40.000 persones, havent arribat nombrosos entusiastes de tots els cantons del país per presenciar-lo.

L'equip espanyol hagué de jugar sobre un terreny dur (f) a la qual no està habituats.

A la primera part els espanyols començaren atacant, més prompte hagueren de posar-se a la defensiva dels atacs dels belgues; el primer temps acabà sense que cap bàndol aconseguís fer gol.

Al reprendre's el match i malgrat la brillant defensa del porter, els belgues aconseguiren convertir un penalti amb que es castigaren unes mans de N'Arate.

El partit terminà amb la victòria belga d'un a zero.—Radio.

Héu's ací el telegrama que rebérem d'Anvers i amb moltes paraules quasi intel·ligibles:

"El partit Bèlgica-Espanya que s'ha jugat a l'estadi, totalment ple, ha estat favorable als belgues per 1 a 0, de penalti, tirat quan mancava un quart d'hora per a l'acabament.

L'equip espanyol, tant temut, després del seu triomf l'any darrer, ha fet una bona impressió, si bé potser que el públic no ha comprès del tot la fama que el precedia. Això hi ha influït molt la pessima actuació de la línia davantera que no s'ha eho'ts poc ni molt. Els mitjos han fet una regular demostració com també els defenses; el jugador del dia ha estat el porter, el qual a la segona part ha fet proeses i coses imborrables.

El terreny fangós, indiscutiblement ha influït molt en la manca de cohesió que s'ha vist en els espanyols; per demés, el partit ha tingut pocs moments de vera emoció, excepte en tirar-se el penalti en què el públic es demanava si també seria delurat per En Zamora; així com a la primera part els belgues es mantingueren discretament a la defensiva, a la segona han fet prova d'una empenya que desbordava sovintment els mitjos i defenses adversaris.

El públic considerà com una legítima victòria seva, aquest resultat d'un a zero, convenient que a no ésser En Zamora, el resultat hauria estat molt pitjor per a l'equip espanyol.

La manca de noves, que eren esperades amb impaciència diumenge a la tarda a Canaletes, féu que es reunís una gentada tant considerable en aquella Rambla, que en certs moments dificultava fins el trànsit en els passos laterals.

Algunes policies obeint, ignoren quines ordres, no trobaren altre medi d'acabar que des desdenvainar els sabres i repartir cops a cegues.

El procediment no és dels més polítics, precisament, ens sembla, i a més resulta veritablement absurd que per desfer rotllos de pacífics ciutadans es faci embairar els sabres i repartir guent sust de les dames i transeunts que res tenien que veure amb els futbolistes estacionats a Canaletes.

El Barcelona bat al Ràpid de Viena per quatre gols a tres

Després la "debacle" soferta pel Barcelona en el partit jugat el divendres era d'esperar una rehabilitació, més encara si es té en compte la variació de l'equip, substituint a En Llobel per en Cella I.

Encara que la derrota del club campió decepcionà bon tros al gros públic futbolista, al camp del Barcelona s'hi veié, si cal, més animació que en el partit del divendres.

De l'arbitratge se'n cuidà en París, el qual ordenà l'arreglament dels equips i el començament del joc en mig l'espectació natural.

D'antuvi notem una fogsitat blau-grana, que ens fa creure podem admirar un bon partit; el joc del Ràpid respon, però d'una manera ben entusiàstica, fent-nos gaudir bells moments amb la seva elegància i netedat. Es en aquest partit precisament on podem observar la valor del joc dels visitants, el qual conceptualem de pràctic i científic a la vegada que lleuger.

En el transcurs del primer temps només hi hem pogut veure que jugades fora entusiastes en ambdues parts. El Barcelona, amb major cohesió, ens ha fet disfrutar d'aquella combinació tant seva i que ja s'ha fet el ressort de les seves victòries. L'atac ha estat més aviat favorable als nostres, encara que els austríacs desenrollen una lluita

imponent, atacant més d'una vegada la porta d'En Pascual i no aconseguint marcar per veritable desgràcia. I així s'arribà al final del primer temps.

En començar el segon ens donem compte de la fogsitat que una altra banda s'oposen. No obstant, és el Barcelona qui primer logra imposar-se, marcant quatre gols seguits.

Reacciona el Ràpid, i rescabala part del perdut, car també seguits entra tres gols, en mig l'esultellació del públic.

Els gols tots foren bonics, encara que alguns d'ells foren centrals a conseqüència de faltes vora la porta. Cal, de totes maneres, fer remarcar el tercer aconseguit pels nostres, obra d'En Martínez, d'un xut ran de ratlla de quic, que creuà la porta enclastant-se a la xarxa superior.

El joc, doncs, resultà animat i de bon veure. Els jugadors bé tots, però d'una manera especial la defensa i En Martínez V., pels nostres, i el mig-centre i extrem esquerra pel Ràpid.

L'arbitratge amb més voluntat que ençert.

Ara, doncs, després de l'entusiasmista joc que hem admirat, bé ens cal esperar amb dalt la vinda del Servette, en quals entones podrem admirar el joc dels campions suïssos, que venen integrant l'onze complet.

Nova victòria de l'U. T. E. sobre l'Europa per 3 a 1

Una concurrència més nombrosa que el dia abans acudí al camp dels europeistes, i a fe que es donà per satisfeta del partit presenciat.

L'equip local tingué un dels seus millors dies i els davanteres jugaren amb una empenya com poques vegades els hi havem vist. El xut d'En Cros a la primera part fou magnífic i mereixia ésser gol; per demés, a aquest jugador cada dia li veiem coses noves i que més ens satisfan; tal com hem dit, el que sobresortí de l'atac europeista va ésser la voluntat en voler fer un brillant paper i ho aconseguiren en absolut. Els mitjos, igualment, mantingueren el joc a un tren fort i ràpid; en certs moments, sobressortint l'energia de N'Artisús. Els defenses, el punt més fiac de tot l'onze, jugaren igualment amb molta valentia i en general espigueren contra l'atac dels efectes de l'avalancha hongaresa. En Bordoy, exceptuant, el segon gol, complí com un home.

En quant a l'equip hongarès, ens completà el bon efecte del primer dia amb lo que el resultat en gols no fos tan aclaparant pels contraris; això fou degut principalment al molt que cuidaren de marcar els europeistes (particularment els defenses, que en certs moments abandonaven la pilota pel jugador) i també a què els mitjos contrarrestaren amb eficàcia, la qual cosa féu que el joc dels davanteres locals resultés més descongestionat i precís.

Així, el joc dels defenses hongaresos, que a penes hi havíem tingut ocasió de veure quan el primer encontre, se'ns mostrà diumenge d'una polèmica formidable, podent dir-se d'En Vogl II que és un dels millors backs que per ací han passat. En Klein, en el marc, tingué igualment moments difícils, dels quals sabé salvar-s'en bé; el fet de què l'Europa dominés tant i l'únic gol fos assolit de penalti ens ho diu tot.

En canvi, la línia de mitjos, que quan juga a l'atac és verament perillosa, li semblà difícil saber trobar un joc eficaç quan es tracta de mantenir-se a la defensiva; els davanteres foren sempre els millors, i malgrat el bloqueig constant que eren objectes, feren coses meravelloses. Val a dir que si alguns magnífics xuts europeistes s'estrellaren contra el porter... dos imparable dels hongaresos reboliren al marc, la qual cosa significà quelcom.

Com hem dit abans, el públic fruit un partit d'un interès constant i que fins a les acaballes el mantingué excitadíssim.

Amb nous partits com el de diumenge, l'Europa, a més de completar la seva forma, el durà indiscutiblement a la fama que li correspon.

Que perduri i vagi la nostra més cordial enhorabona.

El gols foren obra, en la primera part, d'un potent xut per l'angle de l'interior dreta, apofiant que En Bordoy estava lapa; a la poca estona, i a conseqüència d'una falsa sortida de l'esmentat porter, l'avant-centre, sense gran pena, aconseguint el segon.

La segona part fou, si cap, encara més viva que l'anterior; un penalti convertit per En Pelad va ésser el gol de l'Europa. I quan poc mancava per terminar, tiraren un corner els hongaresos, que rematà Koza amb el cap, essent el tercer.

Els equips estaven integrals com segueix:

U. T. E.: Klein, Vogl II, Vogl III, Kabcsanya, Banzbach, Giraly,

Bihon, Kosa, Priboj, Schallery, Szidon.

C. D. Europa: Bordoy, Serra, Vidal, Javier, Pelad, Artigas, Pellicer, Julià, Cros, Olivella i Alcazar.

Arbitrà En Llovera sense dificultats.

Un tercer partit Europa-U. T. E. de Budapest

Vinent dijous, aprofitant el fet de trobar-se encara ací el famós equip hongarès i mercès a la col·laboració del C. D. Europa, el Sindical Professional de periodistes de Barcelona ha aconseguit que es faci un tercer partit a benefici del Montepio i Caixa d'Estalvis de l'esmentat Sindicat.

L'alcalde senyor marquès d'Alfella ha cedit una formosa copa de plata per a l'equip que resulti guanyador.

En aquestes circumstàncies és fàcil preveure que el partit haurà d'ésser superior a tots els que l'han precedit, ja que un i altre equip hauran de persistir per a la victòria. Els hongaresos anuncien que amb tal motiu jugarà l'ur porter efectiu, el qual no ha pogut presentar-se encara al públic per trobar-se lesionat del partit jugat a París.

Es despatxen localitats al local social, Ferran, 30, principal, de dotze a dos quarts de una i de set a nou. (Telèfon 2581 A).

Del Futbol Club Barcelona

El F. C. Barcelona organitza unes vetllades teatrals, al Teatre Romea, el qual abona queda obert a les oficines del Club.

El Consell Directiu del Club inicia així una sèrie de manifestacions culturals i recreatives que serviran al mateix temps perquè puguin aplegar-se, confraternitzant, tots els elements del Club.

Aquestes funcions tindran lloc en divendres alternats, estant fixada la vetllada inaugural per el dia 8 dels corrents, posant-se en escena les obres "Les joies de la Roser" i "El quart de la sort".

LAWN-TENNIS

Els Campionats del món

(Quart dia)

Era un interessant programa i fou un bon resultat per als nostres jugadors. Amb motiu del primer, fou nombrosa la concurrència que acudí al Palau suggestiva encara per les emocions sentides mentre es desenrollava el gran partit anterior entre el colós Manuel Alonso i el seu fort adversari el jove francès Lacorte, i davant del segon no amagava la seva satisfacció pel èxit dels nostres jugadors.

Començarem, doncs, per felicitar en primer lloc al jove jugador català En Paco Sindreu per la seva victòria sobre el Lluís Marlin, jugador de gran força i resistència. Aquest guanyà els dos primers "sets", però el nostre jugador, malgrat la gran avantatge pres per aquell, no es desanimà pas gens; al contrari, seguí lluitant amb més dalt que fins aleshores i així aconseguí imposar-se al seu contrari, guanyant-li els tres "sets" següents i per tant el "match". En Sindreu, en acabar, escoltà una ovació de les que es recorden durant temps. Ara cal, però, que no s'a dormi sobre els laurels.

Una altra victòria pels nostres fou la de les germanes I. A. Fontrodona contra els campions suïsses Mme. Monck i Mme. Sautier. Guanyaren el primer "set" els nostres jugadores, però van perdre el segon després d'igualada lluita, aconseguint imposar-se en el decisiu amb una acurada actuació, sobretot, jugant de mig fons. També van ésser molt aplaudides, manifestant la més gran satisfacció, les damiselles que havien presenciat el discutit partit.

Les senyoretes Tarruella i M. Ll. Ferrer també s'han classificat per renúncia de Mme. Bilsut que farà parella amb Mme. Le Besnerais.

El francès Samazeuilh, vencedor del campió català En Flaquer, s'apunta una altra victòria sobre el suís G. A. Sautier.

Les campiones angleses Mrs. Beamish i Miss Mc Kane guanyaren per superioritat de joc a les daneses Mlle. Kaehler i Brehm.

Aquest partit, malgrat el resultat, fou seguit amb marcat interès per la brillant actuació de les quatre contrincants. Grefem que aquest partit haurà servit de bona lliçó a les nostres jugadores, ja que aquestes, en general, no es movien gaire i sobretot no tenen gaire afició a emprar-se de mig fons i a la xarxa.

Un partit qual resultat no ens ha convençut, va ésser el jugat entre el francès Conites i el campió danès Yegner. Creiem que aquest jugador és molt superior al francès, per més que aquest darrer és una de les primeres raquetes del seu país. La característica d'aquest partit fou l'admirable sensibilitat de joc del danès i la fogsitat quasi violenta

del jugador francès. Un bon contrast, certament, i dues modalitats de joc d'aquests campionats.

Però el partit millor, sens dubte, fou el jugat pel campió del món, Cochet, contra l'anglès D. M. Greig. El primer "set" se l'emportà fàcilment el campió francès. El segon, que fou el millor del "match", aconseguí apassionar de tal faiscó al públic, que talment semblava que no respirés, aplaudint, però frenèticament la fi de cada jugada. Greig, que té un servei verament formidable, s'imposà i, malgrat l'esforç del seu contrari, li guanyà el "set" per 7 jocs contra 5. Això ens feu esperar un partit a cinc "sets", però l'anglès havia fet un gastament de forces i no pogué dur el mateix tren on el restà del partit. En Cochet, demés, s'emprà quasi en absolut el mig fons i així li guanyà sense gran lluita els dos "sets" següents.

Anotarem a continuació els resultats tècnics del diumenge:

Srtes. I. i A. Fontrodona (E), guanyen a Mme. Monck i Mme. Sautier, per 6-3, 4-6, 6-2.

Srta. Tarruella i Srta. M. L. Ferrer, a Mme. Bilsut i Mme. Le Besnerais (W. O.).

J. Couiteas, a E. Tegner, per 6-2, 4-6, 5-7, 6-4, 6-2.

H. Cochet, a D. M. Greig, per 6-2, 5-7, 6-2, 6-2.

Mme. Beamish i Miss Mc Kane, a Mme. Kaehler i Miss Brehm, per 6-2, 6-3.

J. B. Gilbert i N. Mishu, a J. M. Liencres i C. Sadrástegui, per 6-3, 6-3, 6-0.

J. Samazeuilh, a G. A. Sautier, per 6-3, 6-2, 8-6.

T. Le Besnerais i R. Lacoste, a J. Andreu i F. Llovenas, per 6-1, 6-1, 6-1.

J. Sandreu, a C. Martin, per 4-6, 4-6, 6-3, 6-2, 6-3.

Mme. Golding i Mme. Vausard, a Mme. Zochowska i Mme. Rychter, per 6-3, 6-1.

Srta. J. Fontrodona i Gomar, a Srta. M. L. Ferrer i Llovenas, per 6-0, 6-1.

(Cinquè dia)

Els partits jugats ahir, dilluns, ens ofereixen una brillant victòria per una de les nostres parelles, Sindreu-Morales, i en canvi ens donen la desagradable nova de la desfeta d'una altra, essent de la categoria dels E. Flaquer i J. M. Alonso.

El resultat del partit d'aquestes darreres jugadores osmentales, no era certament de tan fàcil predir com el jugat per la parella Sindreu-Morales, però entenem que la victòria no podia escapar als nostres jugadors. Es una de tantles sorpreses com donen sempre aquestes reunions esportives, però a nosaltres — ho confessem — ens dol moltíssim per tractar-se d'una parella que inspirava la més gran confiança i que entenem pot i deu guanyar a un conjunt com el dels seus contraris danesos. Serà això preludi de la declinació de potencialitat tennística de la parella que formen els senyors E. Flaquer i J. Alonso?

Un altre resultat ben remarcable és l'aconseguit per l'anglès Gilbert contra el francès Tamazeuilh, al qual vencé en tres "sets" quasi bé normals.

A continuació anotem els resultats dels partits d'ahir:

Mme. Golding (F.), guanya a Mme. Monck, per 6-2, 6-0.

H. Cochet, J. Couiteas (F.), a A. Peterson, R. Morck (D.), per 6-3, 7-5, 6-2.

J. B. Gilbert, a J. Samazeuilh, per 6-3, 6-1, 7-5.

Miss Mc Kane (I.), a Srta. Rosa Torres (E.), per 6-9, 6-1.

K. Freudenthal, Lindstrom (D.), a E. Flaquer, J. M. Alonso, per 4-6, 4-0, 8, 4-6, 6-4, 6-3.

W. Crawley i D. M. Graig (I.), a G. A. Sautier i C. Martin (S), per 2-6, 6-0, 6-3, 6-2.

Mrs. Beamish (I.), a Mlle. Kaehler (D.), per 7-5, 6-0.

J. Jaurieta Diez del Corral, a M. San Román Navarro (E.), per 7-5, 8-10, 6-1, 9-7.

E. Tegner Rovsing (D.), a J. Mir i C. Ducasse, per 6-0, 6-1, 6-2.

F. Sindreu i R. Morales (E.), a S. Mendé i W. Szvede (P.), per 6-1, 6-2, 6-2.

A. Noble i R. Saprissa (E.), a P. Beltran i J. Caturla (E.), W. O. Mme. Vausard (F.), a Mlle. Brehm (D.), per 6-3, 6-3.

Programa per a avui

Ordre dels partits d'avui, dimarts:

Pista central

A les 10, L. Rovsing-Mademoiselle Brem (D.), contra J. B. Gilbert-Mrs. Beamish (A.).

A les 11, G. de Gomar-Sta. I. Fontrodona (E.), contra T. R. le Besnerais-M. le Besnerais (F.).

A les 12, E. Flaquer-Sta. R. Torres (E.), contra C. Martin-Mme. monck (S.).

A les 2, H. Cochet (F.), contra W. C. Crawley (A.).

A les 3'30, T. R. le Besnerais-R. Lacoste (F.), contra F. Sindreu-R. Morales (E.).

A les 4'45, W. C. Crawley-Miss Mc Kane (A.), contra guanya-

LA MUSICA

"Cultura Musical Popular" posa en coneixement dels seus associats que dimarts, 8 del corrent, celebrará junta general per la renovació dels càrrecs en son estat social, carrer de Salmirón, número 1, entrada pel carrer de Búccia, número 2, principal, segona, Gràcia.

El Trio de Viena
L'Associació Intima de Concerts presentarà, a la sessió del divendres, dia 9, i que tindrà efecte al Coliseu Pompeu, el celebrat Trio de Viena, que ve precedit de gran renom. Leo Sirola, admirable pianista de tècnica formidable; Robert Polak, violinista de to ample i càlid i temperament profundament musical; i Frederic Buxbaum, violoncelista notablement, qual record està viu a la memòria dels nostres filarmònics des de què va visitar-nos formant part del quartet Rost, són els artistes que formen la brillant agrupació austríaca; i al afegim que el programa serà escollitíssim, podem esperar, confiadament, en que la sessió serà memorable.

El concert de la Banda Municipal
Dimecres la Banda municipal donarà un concert a la Plaça del Rei, obtenint un gran èxit.

dors del match de les 10 del matí en la pista 1.

Pista número 1
A les 10, E. Tegner-Mlle Kaehler (D.), contra J. M. Tarruella-Sta. A. Fontrodona (E.).

A les 11, R. Morales-Sta. C. Luria (E.), contra R. Lacoste-Mme. Vausard, (F.).

A les 12, J. Couiteas-Mme. Golding (F.), contra S. Mendé-Mme. Rychter, (P.).

A les 2, J. B. Gilbert-M. Mishu (A.), contra A. Noble-R. Saprissa (E.).

A les 3'30, Mme. Vausard-Mme. Golding (F.), contra Stes. C. i M. Luria (E.).

A les 4'45, H. Cochet-Mme. Bilsut (F.), contra G. A. Sautier-Mme. Sautier (S.).

Cal remarcar la importància del resultat del partit Cochet-Crawley, el vencedor del qual quedarà situat en una semifinal.

RUGBY

Ossió de punts i partit amistós

Ahir, a l'Hipòdrom s'havia de jugar el darrer partit de Campionat, el qual no influïa per res en les finalistes, com ja vàrem dir a la nostra anterior edició.

El C. A. D. C. I. donà els punts al seu contrincant, per tenir quasi la mitat dels seus jugadors que per diverses causes no podien presentar-se. En atenció al públic que hi havia, es va jugar un partit amistós entre elements del dit Centre i l'equip del C. N. A.

El partit fou força bonic i potser el més ben jugat fets del Centre.

A la mitat de la primera part fou quan el C. N. A. va marcar el seu primer assaig, simplement per una casualitat, que de tenir el Centre el seu "arriére" no hauria aconseguit; el joc, en aquesta part, va estar en el mig del camp i vora la línia de l'Atletisme i rarament als dominis del Centre; es va notar un avenç del Centre, que posà en perill a l'Atletisme, el qual es va salvar amb una "melée".

A la segona part els del Centre surten amb molta empenya, que desfa admirablement la defensa de l'Atletisme; al cap de poc, els tres quarts d'aquest fan una bona arrancada, la qual es converteix amb assaig, no podent ésser transformat.

L'equip del C. A. D. C. I. jugà, com hem deixat dit, admirablement; per damunt de tots, la línia davantera, que superà a la de l'Atletisme.

A l'Atletisme no sabem el què li passa; fa tres partits que no veiem el mateix de la temporada anterior.

Les "melées" no van tenir domini per part de ningú.

Es distingiren pel Centre, Canella i Penya; per l'Atletisme, En Fernández, encara que no com en altres vegades.

Arbitrà bé el senyor Goll.

-Grans Partits Internac'ona's-

Dies 10 i 1

TRACTAMENTS ZENDEJAS

Poderós depuratiu per a la sanc

Medicines vegetals extrems de la rica flora mexicana

Número 1: Úlcères, Eczemes, Ganes, Tumors.—Número 2: Diarrea i les seves conseqüències.—Número 3: Anèmia, Asma, Bronquitis, Tos.—Número 4: Reumatisme i excés d'àcid úric.
Número 5: Estranyiment i dolències dels ronyons.—De venda: Segalà, Rambla Flor, 14; Vicens Ferrer i C., Plaça Catalunya, 12; J. Uriach i C., Bruich, 49; Alsina, Pge. Orribé, 4; Genové, Rambla Flor, 5; Masó i Arumí, R. Canaletes, 1; J. Viladot, R. Catalunya, 38; Rodó, P. Gràcia, 123; Guerra i Ogilby, Balmeré, 144; Doménech, Ronda S. Pau, 71; Salomó, Ausies Mar, 31; Morató, passeig S. Joan, 87; Laboratori, Vilanova, 7.

Secció Marítima

Moviment marítim

Valxells entrats

Vapor espanyol "Rey Jaime II", de Mahó, amb càrrega general i 40 passatgers. Amarrat moll de Muralla. Consignatari, Amen-gual.

Vapor espanyol "Maria Dolores", de la mar, amb peix. Amarrat moll de Llevant, Consignatari, S. A. de Navegació i Pesca.

Vapor espanyol "Santiago López", de Avilés, amb carbó. Amarrat moll de Ponent Nord. Consignatari, Argimon.

Vapor espanyol "Arnabál Menga", de Sagunt, amb càrrega general. Amarrat moll d'Espanya. Consignatari, Tomás Mallol Bosch.

Vapor espanyol "Inocencio Figueras", de Cádiz, amb carbó. Amarrat moll de Ponent Nord. Consignatari, Ramir Delgado.

Vapor espanyol "Virgen de Montserrat", d'Alouidia, amb càrrega general.

Vapor noruec "Ravneid", de Santander, amb càrrega general. Amarrat moll de Sant Bertran. Consignatari, Mac Andrew.

Vapor suec "Bjornvik", de Norrköping, amb fusta. Amarrat moll de Sant Bertran. Consignatari, H. Enberg.

Vapor espanyol "Pedro", de la mar, amb peix. Amarrat moll de Llevant, Consignatari, S. A. de Navegació i Pesca.

Vapor espanyol "Marzo", de Cádiz, amb carbó. Amarrat moll de Ponent Est. Consignatari, Regio Pontbona.

Vapor espanyol "Canalejas", de Madrid, amb càrrega general. Amarrat moll d'Espanya. Consignatari, S. A. de Navegació i Pesca.

Vapor espanyol "Almazora", de Castelló, amb càrrega general. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, La Comercial Casimiro.

Vapor espanyol "Alhambra", de Sevilla, Cádiz, Ceuta, Cartagena, amb càrrega general i 113 passatgers. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, Compagnia Transmediterrània.

Vapor espanyol "Cabo Prior", de Santander, amb càrrega general. Amarrat moll del Rebús.

Vapor espanyol "Virgen de La Soledad", de Ceuta, en last i 117 passatgers. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, Compagnia Transmediterrània.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", de Palma, amb càrrega general i 113 passatgers. Amarrat moll de la Drassanes. Consignatari, Compagnia Transmediterrània.

Vapor espanyol "Amoricas", de Ceuta, en last. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, Freixas.

Vapor espanyol "Infanta Isabel de Borbón", amb càrrega general, cap a Buenos Aires i escales.

Vapor espanyol "Villarréal", amb càrrega general, cap a Cartagena i escales.

Vapor espanyol "A. Cola", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Culbrera", amb càrrega general, cap a Ceuta i escales.

Vapor espanyol "Cabo Carvajal", amb càrrega general, cap a Ceuta i escales.

Vapor espanyol "Cabo Greus", amb càrrega general, cap a Tortosa.

Vapor espanyol "Infanta Isabel de Borbón", amb càrrega general, cap a Buenos Aires i escales.

Vapor espanyol "Villarréal", amb càrrega general, cap a Cartagena i escales.

Vapor espanyol "A. Cola", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Culbrera", amb càrrega general, cap a Ceuta i escales.

Vapor espanyol "Cabo Carvajal", amb càrrega general, cap a Ceuta i escales.

Vapor espanyol "Cabo Greus", amb càrrega general, cap a Tortosa.

Vapor espanyol "Infanta Isabel de Borbón", amb càrrega general, cap a Buenos Aires i escales.

Vapor espanyol "Villarréal", amb càrrega general, cap a Cartagena i escales.

Vapor espanyol "A. Cola", amb càrrega general, cap a València.

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre català Romea
Telèfon: 3,500 A.

Dies 28, 27 i 26 febrer

5 úniques funcions, 5, per

GEMIER

Als senyors abonats a l'última actuació de Zaccor ni se'ls reservaran llurs localitats fins avui.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Últimes funcions de la temporada. Avui, 47 de propietat i abonament, a un quart de nou. Debut del tenor Karl Hoffmann. Primera representació de l'òpera en 3 actes, de R. Wagner, *Tristany i Isolda*, prenent-hi part els celebrats artistes Hoffmann, Ober, Marowky, Rade, Hecke, Mestre Max Schillingers. — Demà, última de *Nanon*, pel celebrat tenor Carlo Hacket.

Teatre Tivoli

7 úniques funcions de comiat del primer tràgic. Començament. **ERMETE ZACCONI**. Avui, dimarts, a dos quarts de deu, la grandiosa obra d'òpera, *SPETTRI*, creació personal de Zacconi. Ermete Zacconi, Inés Cristina, Margherita Bagni, Benzo Ricci i Emilio Rodoni. — Demà, nit, *Re Lear*, de Shakespeare. Es despatxa a compladuria.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada de Quaresma: 4 grans concerts pel genial pianista *Emil Sauer*. Dies 23, nit; 25, tarda i 28, nit de febrer i 3 de març, nit. Continua obert l'abonament.

Gran Teatre Espanyol

Companyia de vodevil i grans espectacles

REP SANPERE ASSUMPCIO CASALS

Avui, dimarts, 6 de febrer. Tarda, a les cinc, *Reinat d'Àfrica*, una peça nova. Noves i velles temptacions de Sant Pere. — Nit, a les vuit, *Veus de drama*. *Après*. *Curat*. — Demà, dimarts, tarda, 7 h. 15, i dimarts, 8 h. 15, *Après*. *Curat*. — Curat.

TIVOLI

Dimercres, 14 febrer

Debut

D'ESPERANÇA IRIS

Teatre Victòria

Avui, dimarts, 6 de febrer de 1923. Tarda, a les cinc; nit, a les deu, el grandiosíssim, opereta-film, en 5 actes, *Miss Venus*, la qual partitura és la de moda actualment a Barcelona. Últimes funcions. — El dimecres, *La prohibició del pató*, segon concert. Tot Barcelona desfilava pel Victòria, admirant el millor espectacle de gran actualitat.

Teatre Nou

Espectacles Empresa Fraga S. A. Companyia argentina **MURCO-ALIPPI**

Avui, dimarts, tarda, a les cinc i nit, a les deu. 1. *La borrachera del tango*. 2. Estrena del drama en cinc episodis, de Juli F. Escobar, *Sota el jou d'un tir*. 3. *Festa argentina*.

Gran Teatre Espanyol

Molt aviat, estrena del vodevil en 3 actes, de Functura, *Veneri i Veneri* (els tres seus del vodevil)

LA SEGONA MIT DE NUUS

600 representacions a París

Exclusiva de l'Empresa per Espanya

Oració. — Elegància. — Distinció. — Clac. — Luxoses toilettes. — Presentació esmerçada. — Decorat nou.

Teatre Còmic

Avui, dimarts, nit, a dos quarts de deu, *Magnífica programació*. 1. *La joguina en un acte*. El ninot de moltes. 2. El famós drama en set actes, *Magdalena*, la mujer adúltera. — Dissabte, programa monstre. Dos drames: *El sol de la bondat* i *Colmenas del fanatismo*.

TEATRE NOVELTATS

Venit elegants

BALLS DE MASCARAS AURIGEMMA - CANADO

Les noces d'or, el cinquantenari de la seva fundació

El pròxim *Dijous Gras* a la tarda, a dos quarts de 4: **GRAN CERTAMEN INFANTIL DE VESTITS - AURIGEMMA**

Entre els valuosos premis que es

donaran n'hi ha dels Excmos. senyors governador i alcalde

A la nit, el tan renomnat **BALL DE MASCARAS PARE ET TRAVESTI**

Localitats: Casa Aurigemma. Fernand, 53, i a la taquilla del teatre.

Teatre Poliorama

Companyia de comèdia

QUÈLL - TUDELA - ASQUERINO - CORTES

(Telèfon 4134 A).

Avui, dimarts, popular, tarda:

LA MORAL DEL AMOR

Nit

LOS FRESCOS

Es despatxa a compladuria

Teatre Novetats

Avui, tarda i nit:

Lluitant amb la muntanya de 1,700 metres, en 4 parts. Segona pel·lícula de la sèrie **FORÇA I DESTRESA**

Mantequilla per Charles Ray

Els interessants jocs de futbol

F. C. NURENBERG

F. C. BARCELONA

Ràpid Viena-F. C. Barcelona

ELDORADO

Col·leu de varietats

Avui, dimarts, tarda, a tres quarts de cinc. Nit, a les deu. Grandiosos programes. Projectes de notables pel·lícules. *Sofadad Miralles*, *Marina*. Els 5 *Junyots*, equilibristes. Els 3 *Vorots*, filferriats. El celebrat artista

BALDER

La genial artista, ídol del públic.

PILAR ALONSO

en el seu repertori nou. — Aviat, importants debuts i

LA ARGENTINA

CINEMES

Diana-Argentina-Excelsior

Avui, Roger La Mota, i; La

vall florida, Dos llunes, L'hostal de l'Àncor, Tot un cow-boy.

Saló Catalunya

Notables quintet Jordà i torcet

Torrents. Avui, dimarts, exit grandios: *Yvonne*, per la famosíssima *Mary Miles Minkette*, molt interessant i de gran emoció. La pel·lícula de *Baby*, comèdia, i la de *bruma* continua: *Tomaset porter i patrieta*, la millor pel·lícula de "Tomaset". — Demà, grandiosa estrena del Programa *Ajuria*: *El rancho de Per*, per William S. Hart, una de les seves millors creacions. — Molt aviat, el més gran de la temporada: *Liberta Boigla*.

KURSAAL

ARISTOCRATIC SALO

PALAU DE LA CINEMATOGRAFIA

Dijous, estrena de la sensacional i tràgica pel·lícula en quatre capítols, **EL DOCTOR MABUSE**

assumpto moderníssim i d'intensa emoció

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dimarts, tarda i nit. Grandiosos programes. Tot un cow-boy, la comèdia *Un Romeu rústic*, *L'hostal de l'Àncor*. L'emocionant *Dues llunes*, *Vall florida*, per Charles Ray. Primera jornada de Roger La Mota.

Palace Cine

GRAN SALO DE MODA

Artístiques i emocionants pel·lícules

Programes extraordinaris

Avui, dimarts, tarda i nit, *Un Romeu rústic*. Tot un cow-boy, la interessant pel·lícula *L'hostal de l'Àncor*, l'emocionant *Dues llunes* i segona jornada del grandiosíssim superproducció de la marca alemanya *U. F. A.*, *L'home sense ombra*. Estrena de *Verdicia*.

Teatres Triomf i Marina i CINEMA NOU

Avui, dimarts, Ziska, 3 jornada

FRONTÓ PRINCIPAL PALACE

Avui, dimarts, tarda, a un quart de cinc. Dos interessants partides de bàdminton. Nit, a un quart d'onze. Dos extraordinaris partides de pilota. Primer, a pilota, *Germans Quintana contra Verdaguer i Jau-regut*. Segon, a pilota, *Currucega i Eizmendi contra Barrenechea i Uriarte*.

Ferré. - Pintura: Macoraci

Sant Cugat del Val, 4-Tel. 4915 a

ANUNCIS, NOTULES, FAÇANES I

ORDRE DE TREBALLS D'ESTIL

CALÇAT

higiènic amb SOLA DE GOMA marca FORD, Box-calf, tall anglès, doble sola de cuir

14'50 i 15'50 Ptes. parell

VENDES AL DETALL

Carrer ANSELM CLAVÉ, 9 (Final de les Ramblas)

LOS MISTERIOS DE NUEVA YORK 1078

de aquells que ens llamen: los "bárbaros".
Frente a enemigos de esta naturaleza en proceso de evolucionamiento. No solamente no debe admirarse, ninguna equivocación sino que es una indispensable fijarse en todos, desconfiar de los típicos en apariencia, más insignificantes, de fijarse en los más insignificantes, buscando de todo ello, sin poder un segundo, una deducción, una deducción de provecho.
Habla llegado a su laboratorio donde se hallaba Jameson trabajando en su perdición.
Al ver su rostro sombrío, Walter tuvo en seguida la impresión de que acababa de ocurrir algún acontecimiento grave.
Ante la pregunta ansiosa de su discípulo, Jameson respondió con el mismo ascético dilema que le habían puesto los chicos y de la solución decisiva, que él le había dado.
—Respondiendo: lejos al sur y su americana, se puso la blusa de laborante.
—Ahora, — dijo él, dirigiéndose hacia una mesa de trabajo— debemos prepararnos para el ataque, sea cual fuere el lado por donde venga.
—La talca insolente—reuso el

1077 Folleto de LA PUBLICIDAD

joven periodista—es que puede venir de todos lados!
—A nosotros, correspondiente, pues, llamamos en disposición de responder! Después de pronunciar esta última palabra, Clarel, con la cabeza entre sus manos, se abismó en una profunda meditación.
Durante esta casi una media hora, durante la cual Jameson se guardó muy bien de turbarla con ninguna pregunta ni por ruido alguno que pudiese molestar el curso de sus pensamientos.
Hasta que vio a su maestro levantar su cabeza inteligente y decidida, no se atrevió a hacerle una pregunta.
—¿Qué? ¿Ha tomado ya usted una resolución?
La respuesta de Clarel fue breve:
—¡Sí! Voy a salir.
—¿Y ya qué debe hacer?
—Ir de mi parte a la oficina central de policía y decir al inspector general que tengo una pista. Dentro de muy poco rato es posible que le telefoné para hacer un registro en el sitio que yo le indicaré. En consecuencia, roguele que se prepare bien, pues será indispensable que sus hombres lleguen sin perder un segundo.
El maestro y el discípulo salieron y una vez en la calle se separaron.

LOS MISTERIOS DE NUEVA YORK 1080

Señalando la pared del fondo, opuesta a las dos ventanas que daban a la calle, dijo:
—Es por esta lado que han de dirigirse nuestros esfuerzos.
Adosado a esta parte del salón se hallaba una mesa despachio de caoba; los dos hombres la tomaron cada uno por un lado, cambiándose de sitio.
A un señal de Wu-Fang, el amarillo se agachó, y sacando algunas herramientas de su blusa empezó a cortar el armamento del cual arrancó un pedazo estrecho con una singular maestría.
Una vez quedó el muro al descubierto, Wu se ocupó en perforarlo. Los desperdicios y el polvo fueron recogidos por su compañero en un pañuelo extendido en el suelo.
Tan pronto la obra fue terminada se levantó. Sacó entonces de su bolsillo un par de guantes de espesa tejido, en los cuales introdujo sucesivamente sus dos manos.
Luego, acercándose a la mesa, abrió la caja de cartón que había traído.
Con alguna precaución cogió el babilonio que la ocupaba.
Era un hermoso animalito de nariz puntiaguda, ojos encarnados, cuerpo farguerucho, cubierto de una piel sedosa, de un blanco amarillento en el cual

1073 Folleto de LA PUBLICIDAD

radio aproximado de un reloj en el cual habían dos agujeros—, este instrumento me servirá para oír todas las palabras pronunciadas en casa del diablo. —Sé, como una oreja, esclama en la pared de su casa. Mueve a ella, señores, exactamente lo que ocurre en casa de nuestros enemigos y podremos escoger la hora y el sitio donde nos convenza cazarlos.
Subitamente interrumpió su explicación al ver entrar un criado.
—Maestro—dijo el chino—, está aquí el hombre que habéis apostado frente a la casa Dodge para espiar lo que ocurriese y que viene a daros cuenta de sus observaciones...
—¿Que pasó? Aprisa...
Introducido por el amarillo, penetró el enfermo en la estancia.
—¿Qué tal—preguntó Wu—el jarro ha sido colocado en el sitio donde tu esperabas?
—¡Sí, maestro! Acabo de verlo por mis propios ojos!
—Las cosas encarnadas!
Wu-Fang y Long-Sin cambiaron una mirada de cruel alegría.
La víctima que Elena designaba para ser sometida a su venganza era la que ellos buscaban.
—¡Está bien!—dijo Wu-Fang—, Vol-

CAMISERIA - CORBATERIA - GENERES DE PUNT - MITJERIA

MAS I ROCA

24-26, PORTAFERRISSA, 24-26. Telèfon, 1574 A.

REGAL:

Del 30 al 5 de febrer

Una bufanda seda doble forma Ptas. 8'75
Una mitjona negra i color reforçada 1'50
Una mitjona llistada novetat classe bona 1'75

Una camisa blancó "forma americana" 1'50 - Tres 21'50

SEGURA**MAGATZEM**
NOVETATS BORRAS

Passeig de Gràcia, 37

Fins el dia 24 d'aquest mes gran rebaixes de preus i liquidació general per fi de temporada i balanç

La reconeguda serietat de la casa es una garantia de l'efectivitat de les rebaixes

Edificis reforma

Granvia Laietana-Plaça de l'Angel-Basca: resten per a llogar tres magnífics i econòmics locals per a oficines o despatxos. Administració Granvia Laietana, 23.

Quatre baixos

renden 1.500 ptes. i 11.000 terreny. es ven per 20.000 ptes. Plaça Montcada, 7.

PIANOS

DE CUERDAS CRUZADAS CON MARCO DE HIERRO

Sublime marca

R. MARISTANY

Casa fundada en 1870

AL CONTADO

PLAZOS Y ALQUILER

18, Plaza Cataluña, 18

Es la reina de les aigües de taula
la de la Vall de Sant Daniel
Depositari: JOSEP PAGANS, Ponent, 23**Clinica Vies**
= Urinaries

del Dr. Gimisó, Rambla Pla Bloqueria, 6, 1.º (entre Hospital i Sant Pau)

VENERI, IMPOTENCIA, SIFILIS

Especials tractaments per al guariment ràpid de les MALALTIES SECRETES

MATRIU, PELL, RUFE-TA, PROSTATITIS

Consulta: de 9 a 12 i de 3 a 8 econòmica per a empleats i obrers.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

LIMOUSINE

desmuntable Elizalde, ajustat de nou amb patent i taxímetre, el venç a preu sumament reduït. Ronda de Sant Pere, 43, despaix de 12 a 1 i de 5 a 7.

Per llogar

Locals a propòsit per a petits obradors o tallers, lloc quiet i tranquil. Vilanova, 2. Sarrià. Rda: Passeig St. Joan, 16, segon, segona.

Per a COMERÇ, TAQUIMECA, i IDIOMAS, estudi, senyor senyoreta, a la

Acadèmia COTS

carrer Arcs, 10

Telèfon 5841-A

La més important de Espanya

Falten

dos mitjos oficials vernissadors. Carrer Magallanes, número 48, botiga.

Llegiu La Publicitat

LIQUIDACIÓ

DE

LLANES I SEDES**Casa TORRES**

Bonavista, 4 i 6 (Tocant al Passeig de Gràcia)

Telèfon, 2271 G.

RECLAM

MADRAS

per a estors i visillos i i i

7 PESSETES METRE

G. ALOMAR Curació ràpida i segura de la blenorragia crònica. Les recents, en dues o tres cures, mitjançant aparell especial. Aribau, 5, d'11 a 1 i de 3 a 5. Dies festius, de 10 a 12. Econòmica: Unió, 20, de 7 a 9.**Interessant!**

Les existències de calçat de la fàbrica

SIMON i C.

les vendrem al DETALL i als baixos preus amb què han estat valorades en fer l'inventari

Ni abans de la guerra havia venut mai ningú a tan baixos preus

LLULL, 21 (Darrera el Parc)

Dr. BOADA Mals de la pell. Vies urinàries. Raig X. Cortis. Cal·lanales, 642, de 2 a 4. Clínica de Sant Pau, 44 de 7 a 10**1/2 Watt****De 25 fins a 3000 bugtes**
= Rbla de les Flors, 16. =

Planxa ondulada de 120x75 cm. Ptes. 7'50 m.2

ROCALLA

Plaques de 40x40 cm. Ptes. 5'05 m.

PER A TEULADES

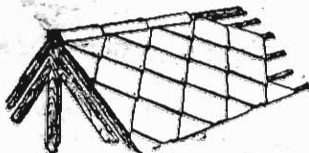
Materials armats ab amiant exclusivament

JOSEP ESTEVA i Cia.

Portal de l'Angel, 1 i 3, pral. :: Telèfon 3344-A

Fàbrica a Sarrià

BARCELONA

MOBLES

SUCCESSORS DE

DOMINGO I SABATÉ**TAPISSERIES**Tallers i Salons de venda
Carrer de Sans, 114
Barcelona-Sans
Telèfon H 475**GRAN EXPOSICIO D'HABITACIONS**
de tots els models que fabriquem
PREU FIX
VENDA A L'ENGROS I AL DETALL

SUCURSAL

Parcellada, núm. 19
Vilafraanca del Penedès
Telèfon 1025

NO tenim cap sucursal en pugnàcia de la ciutat, per a beneficiar els nostres compradors, puix que el que estalviem, tenint en compte el que permet la importància de la casa, el que poguem vendre amb un 30 per 100 d'economia

EXEMPLE: Tots els mobles per a un pis, de pessetes 5.000, 10.000 i 20.000
podeu adquirir-los per pessetes 3.400, 7.000 i 14.000**Disponible: 150 habitacions en les quals combinem pisos des de 2.500 pessetes, compostes de Dormitori, Menjador, Saló i Rebedor****LOS MISTERIOS DE NUEVA YORK 1074**veremos a llamarte cuando tengamos necesidad de tus servicios. ¡Puedes re-
airarte!Tan pronto el mendigo hubo salido,
se volvió hacia Long-Sin.—¡Todo lo que yo te había encarga-
do, ha sido ejecutado!—¡Al pie de la teta! Los sótanos
de la casa vecina a la que ocupa nues-
tro enemigo ha sido alquilada por uno
de los nuestros, bajo el pretexto de es-
tablecer allí un almacén de cosas in-
útiles. Nos hallaremos, pues, en nues-
tra casa, sin que nadie pueda venir a
estorbarnos. ¡Desde ayer se está tra-
bajando en perforar el muro, de acuer-
do con las instrucciones que vos dos
habíais dado!—Así, pues, no hagamos esperar a
la señorita Elena Dodge. Y puesto que
ella misma decide sacrificar a su pro-
metido hemos de procurar darle satis-
facción lo antes posible.**1079 Folletín de LA PUBLICITAT**Los amarillos se pusieron a traba-
jar con ardor, vigilados atencionalmente
en su trabajo por Wu-Fang.Después de haberles dado sus últi-
mas instrucciones salió cogiendo de en-
cima de la mesa, la caja y el maletín
que él había dejado allí con tanto cui-
dado.Algunos minutos más tarde, después
de haber escapado a la vigilancia bus-
tante intermitente del portero Paddy,
subió rápidamente la escalera que con-
ducía al domicilio de Clarel.Una vez en el rellano del piso de Cla-
rel, sacó de su bolsillo una llave que
había mandado fabricar a este obje-
to, y abrió tranquilamente la puerta.De puntillas y muy quedadamente,
penetró en el piso, y seguido siempre
de su cómplice, llegó al salón que so-
ría, como recordará el lector, de gabi-
nete de trabajo a Justin.—¡Es preciso obrar rápidamente!—
dijo él—. El propietario de estos luga-
res se halla ausente, pero una casuali-
dad cualquiera puede atraerle brusca-
mente.Dicho esto dirigió su mirada a dore-
cha a izquierda.—Estoy buscando una orientación—
prosiguió él—relacionada con el sótano
en el cual habéis trabajado.**LOS MISTERIOS DE NUEVA YORK 1078**Durante este tiempo, Wu-Fang ha-
bía llegado al sótano de la casa vecina
a la que habitaba Justin, después de ha-
ber adquirido la convicción, por el in-
forme de uno de sus espías, de que el
detective científico se hallaba todavía
ocupado en su laboratorio.—¡Oh! ¡Mirad, maestro!—exclamó fi-
nalmente uno de los chinos, señalando
con el dedo un pequeño horificio en
la pared, del cual acababa de salir, rá-
pido como una flecha, un ratón, sor-
prendido por esta invasión espontánea
de aquel lugar tan ordinariamente ava-
cible.El jefe de la Secta de "La Serpiente
Negra" se inclinó, examinando cuidada-
mente la cavidad practicada por el
roedor en la obra de albañilería.—¡Esperadme!—ordenó a sus homa-
bras—. Vuelvo dentro de un instante.Habían transcurrido apenas diez mi-
nutos cuando Wu reapareció, llevando
en la mano un maletín suspendido por
dos cintas de seda, y debajo su brazo
una larga caja que dejó sobre la mesa.
Su tapa se movió ligeramente como si
contuviese algún animal vivo.—Ahora—dijo—se trata de ensanchar
este agujero y de ponerlo en comunica-
ción con el conducto que vosotros ha-
béis abierto.**1075 Folletín de LA PUBLICITAT**

LX

A LA CAZA DEL HURON

Clarel, al despedirse de Elena, se
dirigió directamente a su laboratorio.
Actualmente, que no se hallaba ya fren-
te a la joven, podía abandonar la má-
scara de serenidad que se había adopta-
do para inspirar confianza a su prome-
tida.La rapidez con la cual sus adversa-
rios, apenas vencidos se erguían de
nuevo para intentar tomar la revancha,
le daba una idea de su encarnizamiento.Era realmente la que ellos sostenían
una lucha sin cuartel, más áspera y más
enconada tal vez que la que había te-
nido que sostener contra la "Mano que
Aprieta". Justin no ignoraba que, en
los chinos, la venganza es el sentimen-
to que predomina por sobre todos los
otros. La suya, en esta ocasión, era do-
ble por la sed orgullosa de no querer
aceptar su derrota ni la superioridad